

ALBINA

Redista săptăminală a așezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 376 | 12 pagini 15 bani | Miercuri 9 martie 1955

LUCRĂRILE CONSFĂTURII FRUNTAȘILOR ÎN AGRICULTURĂ

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Române, în preajma începerii muncilor agricole din primăvara și vara anului 1955, au convocat această consfătuire de lucru la care participă: primii-secrețari și secretari ai comitetelor regionale și raionale de partid, care au sarcina de a conduce întreaga muncă politică și organizatorică din regiunile și raioanele respective și a desfășura o largă muncă politică de masă, pentru a mobiliza întreaga țărănie muncitoare, în vederea bune organizări și desfășurării a muncilor agricole din acest an; președinți de sfaturi populare regionale, raionale și comunale, organe locale ale puterii de stat, care, sprijinindu-se pe masele largi ale țărănimii muncitoare, vor trebui să organizeze, ca adevărați gospodari, îndeplinirea la timp și în bune condiții a tuturor muncilor agricole; oameni de știință din agricultură, ingineri și tehnicieni agronomi, organizatori ai producției agricole, îndrumători și sfătuitoari ai țărănimii muncitoare în aplicarea metodelor agroiehnice înaintate; cadre conducătoare, tehnicieni și muncitori fruntași din gospodării agricole de stat și din stații de mașini și tractoare, care au un rol de mare însemnătate în ridicarea nivelului tehnic al agriculturii și în transformarea socialistă a satului; președinți de gospodării colective și de întovărășiri agricole, brigadierii, colectivștii fruntași, elemente înaintate ale țărănimii noastre muncitoare care, prin buna organizare a muncii în comun, au obținut recolte bogate la hectar, demonstrând prin exemplul lor superioritatea agriculturii socialiste; țărani muncitori cu gospodării individuale, fruntași ai recoltelor bogate, oameni vrednici care folosesc metode agroiehnice înaintate și dovedesc milioanele de țărani individuali că dacă muncesc pământul cu pricepere obțin recolte îmbelsugate. (Aplauze).

Scopul acestei consfătuiri este ca, folosind experiența pozitivă dobândită în organizarea și desfășurarea muncilor agricole în anii 1953 și 1954, să stabilim împreună o serie de măsuri practice pentru executarea în bune condiții a muncilor agricole în anul 1955, spre a obține o producție sporită la hectar, o creștere considerabilă a producției agricole globale și a producției de cereale-marfă.

Această consfătuire dă posibilitate participanților veniți din toate colțurile țării să facă un larg schimb de experiență cu privire la conducerea, organizarea și îndrumarea producției agricole și la aplicarea celor mai bune metode de lu-

crare a pământului și de îngrijire a plantelor pentru a obține recolte mari la hectar.

Consfătuirea noastră și măsurile practice pe care le vom stabili în vederea muncilor agricole din acest an trebuie să constituie un mijloc puternic de mobilizare a tuturor organelor de partid și de stat, a întregii țărănime muncitoare, a tuturor celor ce muncesc în agricultură la lupta pentru obținerea unei recolte mai mari decât în anii de pînă acum. (Aplauze).

Consfătuirea pe țară a fruntașilor în producția agricolă, care a avut loc anul trecut, urmată de consfătuiri și demonstrații practice pe regiuni, raioane și comune, a dat bune rezultate în mobilizarea oamenilor muncii din agricultură în vederea sporirii producției agricole. Sîntem convinși că și consfătuirea aceasta va da rezultate pozitive.

Realizarea unor recolte bogate la toate culturile în 1955 depinde în bună parte de rezultatele obținute în desfășurarea lucrărilor agricole încă din toamna anului 1954 și de măsurile luate în timpul iernii.

Datorită mobilizării activului de partid și al sfaturilor populare și efortului oamenilor muncii din agricultură, campania agricolă din toamna anului 1954 a avut ca rezultat efectuarea unui volum de lucrări agricole mai mare ca oricînd.

Au fost arate peste 6 milioane hectare; o suprafață de 3,4 milioane hectare a fost însămînțată cu culturi de toamnă, din care cu grâu și secară 3,2 milioane hectare, cea mai mare suprafață care s-a însămînțat pînă acum la noi în țară cu aceste valoroase culturi. Față de anul 1953, suprafața însămînțată cu culturi de toamnă în anul 1954 este cu aproape 300 mii hectare mai mare.

Însămînțările de toamnă au fost executate într-un timp scurt de cca. 4 săptămîni, ele fiind terminate în cea mai mare parte a țării la data de 10 noiembrie.

În toamna anului 1954 însămînțările s-au efectuat în condiții agro-tehnice superioare anilor trecuți. A fost pusă la dispoziția țărănimii muncitoare cantitatea de aproape 25 mii tone semințe de soi. S-a însămînțat cu mașina în rînduri o suprafață de aproape 1,4 milioane hectare. Pentru a se asigura o recoltă sporită la hectar s-au aplicat pe suprafețe mult mai mari decât în anii trecuți gunoii de grajd și îngrășăminte chimice.

Cele 3.400.000 hectare semănate cu culturi de toamnă sînt acum bine dezvoltate și înfrățite.

Faptul că în toamnă am arat pentru culturile de primăvară o suprafață de peste 2 milioane și jumătate hectare ne-a creat condiții favorabile ca lucrările agricole de primăvară să fie executate în ter-

men mai scurt și în bune condiții și să obținem în anul acesta recolte mari la hectar.

Aceasta dovedește că țărănimea noastră muncitoare nu numai că a înțeles importanța arăturilor de toamnă, dar le și aplică din ce în ce mai larg.

La gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole, stațiunile de mașini și tractoare au efectuat în campania de toamnă un volum de lucrări mai mare decât în anii trecuți și de calitate mai bună. De asemenea, țărănimea muncitoare cu gospodării individuale, întreprinzându-se, a folosit mai bine uneltele și atelajele proprii.

Pentru buna desfășurare a muncilor agricole în anul acesta, partidul și guvernul au luat în cursul iernii măsuri menite să asigure repararea din timp a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole existente în S.M.T.-uri și gospodării de stat. De asemenea, au fost aprovizionate cu combustibil și materiale atelajele de fierărie din comune și sate pentru a putea repara din vreme întregul utilaj agricol al țărănimii muncitoare. Ca urmare, S.M.T.-urile și țărani muncitori sînt pregătiți pentru a începe, cu toate forțele, lucrările agricole de primăvară.

Mai avem de arat în primăvară peste 3 milioane hectare, iar de însămînțat mai mult de 6 milioane hectare; toate aceste lucrări trebuie însă făcute în termenul cel mai scurt și în cît mai bune condiții agroiehnice, folosind experiența fruntașilor în agricultură și sfaturile inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Măsurile pentru sporirea producției agricole în anul 1955 se bazează pe prevederile proiectului de Directive al Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, proiect care va fi supus dezbaterilor congresului.

Pentru aplicarea în viață a hotărîrii plenarei lărgite din august 1953 a Comitetului Central, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri economice, tehnice și organizatorice, menite să ducă la sporirea producției agricole în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației cu produse agroalimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Încă din toamna anului 1953 au fost mărite investițiile în agricultură, iar în anul 1954 volumul acestora a ajuns la peste 1,8 miliarde lei. În anii 1953—1954 agricultura a primit un număr de 5.820 tractoare, 1.750 batoze pentru treieratul păioaselor, 615 combine autopropulsate, 2.777 secerători-legători, precum și alte mașini și uneltele agricole.

În anul 1955, investițiile în agri-

„Să ne concentrăm toate eforturile pentru a obține în anul 1955 o recoltă de 10 milioane tone de grâu și porumb, o producție medie pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar.”

(Din cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea fruntașilor în agricultură.)

cultură se vor ridica la cca. 2 miliarde 800 milioane lei, urmînd ca agricultura să fie înzestrată în cursul anului acesta cu încă 2.540 tractoare, 4.370 pluguri de tractor, 1.585 semănători pentru cereale, 1.600 secerători-legători, 1.200 batoze, precum și alte mașini și uneltele agricole.

O atenție deosebită s-a dat producției de mașini și uneltele agricole necesare gospodăriilor țărănimii muncitoare. Astfel, în anul 1954 au fost produse 17.000 pluguri cu tracțiune animală, 3.000 prășitoare cu tracțiune animală, 1.277 semănători, precum și un număr mare de sape, seceri, coase, furci etc.

O parte din acestea au fost cumpărate de țărani, fie în mod individual, fie asociați, iar o parte din uneltele și mașini au fost puse la dispoziția țărănimii muncitoare prin cele 3.800 centre de închiriat mașini, care funcționează pe lângă cooperativele sătești.

Pentru anul 1955 se prevede a se produce 41.000 pluguri cu tracțiune animală, 24.400 prășitoare cu tracțiune animală, 30.000 grape cu colți, 5.700 semănători.

Țărănimea muncitoare primește din partea statului democrat-popular credite acordate în condiții avantajoase. În anul 1955 volumul creditelor acordate țărănimii muncitoare crește cu 300% față de 1954. Pentru a înlesni gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor și țărănilor muncitori cu gospodării individuale procurarea de credite a luat ființă, la începutul acestui an, Banca Agricolă, care și-a început activitatea.

Creșterea investițiilor în agricultură, înzestrarea ei cu un număr din ce în ce mai mare de tractoare, mașini și uneltele agricole și ajutorul acordat țărănimii muncitoare au permis ca în anul 1954 să se realizeze progrese în dezvoltarea agriculturii, obținîndu-se o producție globală de 9 milioane tone cereale.

Înzestrarea agriculturii noastre cu tractoare și mașini agricole perfecționate a fost posibilă datorită faptului că regimul democrat-popular a dat o mare atenție industriei grele și în primul rînd industriei constructoare de mașini, creată în anii puterii populare, ceea ce constituie o mare victorie și mîndrie a poporului român. Partidul și guvernul vor duce și în viitor o politică fermă, neabătută de la principiile marxist-leniniste de construire a economiei socialiste, dezvoltînd continuu industria grea, baza dezvoltării întregii economii naționale și izvorul bunei stări a poporului muncitor. (Aplauze puternice).

Tovarăși,

În cadrul consfătuirii noastre s-au discutat pe larg măsurile teh-

(Continuare în pagina 2-a)

Cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea fruntaşilor în agricultură

(Urmare din pagina 1-a)

nico-organizatorice care trebuie luate pentru buna organizare și desfășurare a muncilor agricole în primăvara și vara anului 1955. Fruntașii în agricultură, inginerii și tehnicienii agronomi, oamenii de știință din agricultură au arătat ce metode agrotehnice au folosit pentru a obține recolte bogate la hectar, ce imense posibilități de sporire a producției are fiecare țaran individual, fiecare întovărășire agricolă, fiecare gospodărie colectivă și gospodărie de stat, dacă lucrează bine pământul, alege bine sămînța și însămînțează la timp, îngrijește cum trebuie culturile și strînge recolta în timp scurt și fără pierderi.

Rezultatele obținute în anul 1954 în sporirea producției la hectar la o serie de culturi și în special recolta bună de porumb, precum și producțiile mari obținute de fruntașii în agricultură, așa cum au arătat tovarășii care au luat cuvîntul în această consfătuire, dovedesc că este pe deplin posibil să realizăm în anul acesta producții mari la toate culturile și mai ales la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui. Să ne concentrăm toate eforturile pentru a obține în anul 1955 o recoltă de 10 milioane tone de grîu și porumb, o producție medie pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar. (Aplauze puternice).

Sporirea producției de cereale este lucrul cel mai important în dezvoltarea agriculturii. Rezolvarea problemei cerealelor este condiția principală pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și pentru îmbunătățirea continuă a alimentației populației. Mai mult grîu și porumb înseamnă hrană mai multă pentru populație; mai mult porumb, orz, ovăz înseamnă mai mult nutreț pentru vite, înseamnă mai multe posibilități de a crește porci și păsări, înseamnă mai multă carne, lapte, grăsimi, ouă, piei, lînă și multe altele.

Județul	Anul	Producția medie la hectar
Ilfov	1906	2.258 kg. la hectar
	1912	2.273 " " "
	1913	2.153 " " "
Ialomița	1906	2.220 " " "
	Vlașca	1906

Aceste trei județe sînt incluse în regiunea București.

Brăila	1913	2.153 kg. la hectar
	1914	2.108 " " "
Covurlui	1914	2.070 " " "

Aceste două județe sînt incluse în regiunea Galați.

Dacă înainte cu 40 de ani se obțineau pe suprafețe de sute de mii de hectare producții de peste 2.000 kg. la hectar, cu atât mai mult putem obține recolte mai mari de 2.000 kg. porumb la hectar astăzi, cînd pământul aparține celor ce muncesc, cînd statul condus de clasa muncitoare în alianță cu țărănimii muncitoare pune la dispoziția agriculturii tractoare și mașini perfecționate, iar științele agricole au făcut progrese insemnate.

În decursul a peste două secole de cînd se cultivă porumbul ca plantă principală de cultură, țărănimii noștri au acumulat o uriașă experiență în cultura porumbului, experiență transmisă din tată în fiu.

Încă la mijlocul veacului trecut, marele patriot și om de știință Ion Ionescu de la Brad a studiat temeinic această experiență, căci el considera felul cum muncește țărăni-

mea drept „știință și artă“ și spunea că munca ei „face ca pământul să rodească, ca vitele să se înmulțească și ca toată lumea să se hrănească din rodul ostenețelor sale“. Pe bază experienței de muncă a țărănilor el a stabilit o serie de reguli agrotehnice, din care unele își păstrează întreaga lor valoare și în zilele noastre. În lecțiile și lucrările sale din anul 1867, vorbind despre cultura porumbului, el a subliniat importanța arăturilor de toamnă și a arătat că: „porumbul cere să fie pământul gunoier mult și bine, el nu se teme de îngrășare... bine este să se semene în linii cu sămînțoare“ (adică, așa cum spunem noi astăzi, să se semene în rînduri).

Comisia trimisă în februarie 1873 de minister la ferma-model de la Brad, organizată de Ion Ionescu de la Brad, pentru a constata rezultatele obținute de acesta, arată că „păpușoi seminați în linie și cuiburi au produs mai mult decît

1862—1866	978.800 hectare
1896—1900	1.990.600 „
1901—1915	2.101.200 „

După primul război mondial, suprafețele cultivate cu porumb pe teritoriul țării noastre au crescut astfel:

1920	2.526.000 hectare
1930	3.430.800 „
1940	3.875.500 „

Suprafețele cultivate cu porumb au ajuns pînă la aproape 40% din suprafața arabilă totală a țării. România deține primul loc în Europa și al treilea loc în lume în cultura porumbului.

Acest lucru nu este întimplător. Condițiile de climă și sol din țara noastră sînt favorabile culturii porumbului; avem pămînturi fertile, călduri care ajută creșterea, ploaie de vară care ajută legatul și toamne prielnice coacerii și recoltării porumbului.

Care au fost producțiile medii pe țară la hectar obținute în trecut la cultura porumbului? Ele au variat în funcție de condițiile de climă și au reprezentat recolte medii între 940 și 1.395 kg. anual, calculate pe perioade de cîte 10 ani. Dar s-au realizat de multe ori, pe suprafețe întinse, recolte anuale medii de peste 2.000 kg. porumb la hectar, deși pământul se mucea cu mijloace tehnice înapoiate. Iată, de pildă, producția la hectar obținută în unii ani pe întreaga suprafață a unor județe:

cei seminați din aruncătură și că Ionescu de la Brad este foarte dispus a generaliza semănatul în linie, avînd întreitul avantaj de a-i cultiva cu mașinile, de a dobîndi roade mai multe și de a întrebuița sămînță mai puțină“.

Ion Ionescu de la Brad a arătat prin experiențele pe care le-a făcut la această fermă-model sporurile mari de recoltă de porumb ce se obțin prin folosirea lucrărilor raționale în cultura acestei plante. Prin semănatul porumbului cu mașina în rînduri a obținut 2.120 kg. porumb la hectar, față de 1.413 kg. obținute pe terenul unde porumbul a fost semănat prin împrăștiere, și 3.650 kg. la hectar, cînd porumbul a fost semănat cu mașina în rînduri într-un pămînt bine îngrășat. El a arătat prin aceasta rolul hotărîtor pe care-l au metodele agrotehnice avansate în obținerea recoltelor mari de porumb.

Din păcate însă, oamenii de știință din agricultură, inginerii și tehnicienii agronomi n-au mers cu consecvență pe calea deschisă de Ion Ionescu de la Brad, n-au studiat îndeajuns experiența bogată și îndelungată a țărănimii noastre în cultivarea porumbului, nu s-au preocupat să generalizeze această experiență, să elaboreze reguli și metode noi agrotehnice în raport cu condițiile concrete din diferitele regiuni ale țării.

În ciuda importanței porumbului în economia țării noastre, Ministerul Agriculturii și organele de planificare, influențate de o serie de teorii greșite ale unor specialiști, teorii dăunătoare economiei naționale și intereselor țărănimii muncitoare, au mers pe linia reducerii suprafețelor însămînțate cu porumb.

Nu s-a ținut seama că porumbul, prin multiplele sale calități nutritive, nu poate fi comparat aproape cu nici o altă plantă, fiind o cultură de bază în creșterea animalelor și sporirea productivității lor. Porumbul este unul din cele mai valoroase furaje concentrate pentru hrănirea animalelor și în special pentru îngrășarea porcilor; cocenii de porumb, însilozați separat de știuleți, asigură o bună hrană suculentă pentru animale și în special pentru vacile de lapte.

Iată cum au evoluat suprafețele semănate cu porumb între anii 1948—1953:

1948	3.673.000 ha.
1949	3.452.000 ha.
1950	2.853.000 ha.
1951	2.871.000 ha.
1952	2.960.000 ha.
1953	2.887.000 ha.

Din analiza cifrelor de mai sus rezultă că suprafețele semănate cu porumb au scăzut an de an, auzind ca suprafața semănată în 1953 să fie mai mică decît aceea din 1948 cu aproape 800 mii hectare.

Între anii 1948—1953 s-au însămînțat mai puțin cu aproape 3.500.000 ha. porumb. Dacă această suprafață ar fi fost cultivată cu porumb, realizînd producții medii de numai 1000 kg. la hectar, s-ar

fi putut îngrășa în acești ani un număr de 7 milioane porci cu o producție de peste 700.000 tone carne și grăsimi. Dacă s-ar fi realizat însă o producție medie de 2.000 kg. porumb la hectar — așa cum au realizat de fapt numeroase gospodării colective și zeci de mii de țărani muncitori — cu porumbul recoltat de pe aceste suprafețe s-ar fi putut îngrășa un număr de 14 milioane de porci, care să dea o producție de aproape un milion și jumătate tone carne și grăsimi.

Desigur că suprafețele arătate mai sus s-au cultivat cu plante tehnice, legume etc.; totuși, rezultatul economic a fost mult mai mic decît dacă ele s-ar fi cultivat în cea mai mare parte cu porumb.

Restrîngerea suprafețelor cultivate cu porumb a dăunat și creșterii animalelor; din această cauză populația țării a primit în acești ani nu numai puține cereale, ci și mai puțină carne, lapte, brînzeturi, ouă, păsări și alte produse animale.

Extinzînd suprafețe semănate cu porumb și depunînd toate eforturile pentru sporirea producției la hectar putem obține o producție globală de porumb și o producție-marfă suficientă atît pentru acoperirea consumului intern și creșterea animalelor, cît și pentru export.

În primăvara anului 1954, partidul și guvernul au luat măsuri să se mărească suprafețele însămînțate cu porumb. Astfel, în anul 1954 s-au însămînțat 3,2 milioane hectare cu porumb, iar în urma întoarcerii grînelor compromise în timpul iernii, această suprafață s-a mărit cu 200.000 ha., însămînțîndu-se cu peste 500.000 ha. mai mult decît în anul 1953.

Datorită eforturilor depuse de oamenii muncii din agricultură, care au știut să folosească condițiile naturale favorabile, precum și ajutorului tehnico-material acordat de stat, am obținut în anul 1954 o producție globală de peste 6 milioane tone porumb, ceea ce înseamnă o recoltă medie, pe țară, de aproape 2.000 kg. la hectar. Multe regiuni și raioane au realizat producții medii la hectar cu mult mai mari.

Este drept că organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii, care se ocupă cu evaluarea recoltelor, precum și unii specialiști cu munci de răspundere din cadrul ministerului au prezentat guvernului și partidului date mai mici privind recolta de porumb.

Biroul politic al partidului s-a ocupat îndeaproape de această problemă și a organizat o verificare a evaluării producției de porumb. Această verificare s-a făcut într-un număr de peste 1.100 comune de pe tot cuprinsul țării. Rezultatul acestei verificări a arătat că în cea mai mare parte din regiuni și raioane recoltele medii au fost peste 2.000 kg. porumb la hectar, iar în unele regiuni și raioane au depășit și 3.000 kg. la hectar.

Iată cîteva din aceste regiuni și raioane:

Regiunea	Producția medie la hectar	Regiunea	Producția medie la hectar
București	2.900	Cluj	2.800
Craiova	2.600	Galați	2.100
Oradea	2.850	Suceava	1.850

(Continuare în pagina 3-a)

Cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea fruntaşilor în agricultură

(Urmare din pagina 2-a)

Raionul	Producţia medie la hectar	Raionul	Producţia medie la hectar
Carei	2.700	Adjud	2.100
Sinnicolau Mare	3.000	Bacău	1.900
Caracal	3.100	Tg. Frumos	1.700
Slobozia	3.100	Botoşani	2.500
Roşiori de Vede	2.650	Salonta	2.800
Mizil	2.450	Marghita	3.700
Negru Vodă	1.750	Luduş	3.350
Brăila	2.300	Găeşti	2.700

Aceste rezultate sînt confirmate de următoarele fapte:

Planul de colectări la porumb s-a realizat în bune condiţii; ţărănimea muncitoare şi-a predat aproape în întregime şi restanţele de cote din anii trecuţi, achitîndu-se cu cinste de obligaţiile faţă de stat.

Producătorii agricoli aduc spre vînzare pe piaţa oraşelor şi centrelor industriale cantităţi însemnate de porumb, mălai, porci, păsări şi alte produse agricole.

S-a realizat aproape în întregime planul de colectări, contractări şi achiziţii la carne, şi în special la carne de porc.

Pe piaţa ţărănească s-au înregistrat scăderi de preţuri la mălai, care se vinde în multe locuri sub preţul de stat, scăderi sensibile de preţuri la carne, ouă şi alte produse.

Pe baza faptelor de care am vorbit sîntem îndreptăţiţi să considerăm că evaluarea făcută de organele Ministerului Agriculturii şi Silviculturii este necorespunzătoare.

Ca urmare a sporirii producţiei agricole, în primul rînd a producţiei de porumb, cîştigurile ţăranilor muncitori au fost mai mari decît în anii precedenţi. După date preliminare, producătorii agricoli au cumpărat în anul 1954, faţă de 1953, cu 17% mai multe ţesături de bumbac, cu 30% mai multă îmbrăcăminte, cu 35% mai multe fire de bumbac, cu 22% mai multe articole de fierărie de uz sătesc, cu 18% mai multe articole metalice de uz agricol, cu 78% mai mult ciment, cu 53% mai mult var, de peste 2 ori mai mult carton asfaltat, cu aproape de 3 ori mai multe cărămizi şi cherestea. În sate se construiesc tot mai multe case de locuit, adăposturi pentru animale şi alte construcţii gospodăreşti.

Pe deasupra tuturor evaluărilor, cele arătate de dv. la consfătuire cu privire la rezultatele ce le-aţi obţinut în producţia de porumb vorbesc de la sine împotriva atitudinii de neîncredere în posibilităţile sporirii producţiei agricole, atitudine demobilizatoare manifestată de unii specialişti.

Insuşi planul de producţie la porumb pe 1955, desfăşurat pe întreaga ţară, alcătuit de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii sub influenţa unor astfel de specialiştii, este prea mic faţă de posibilităţile existente.

Să ne referim numai la ceea ce au arătat aici cîţiva tovarăşi în legătură cu această problemă.

Tov. Covaci Sigismund, prim-secretar al Comitetului raional de partid Carei, a arătat că deşi an de an obţin recolte mari de porumb, iar în anul trecut au obţinut în medie 2.700 kg. la hectar, totuşi ministerul a planificat pentru anul 1955 pentru acest raion o producţie de numai 1.450 kg. Este de remarcă că consfătuirea fruntaşilor în producţie din raion, la care au participat ţărani muncitori din toate

comunele, n-a fost de acord cu această planificare, ci a hotărît să lupte pentru obţinerea unei producţii de 2 ori mai mare, adică de peste 3.000 kg. la hectar. Cu care plan trebuie să fim noi de acord şi să-l susţinem? Cu planificarea birocratică făcută de minister sau cu planul pe care şi l-au propus oamenii muncii din agricultură pe baza cunoaşterii propriilor lor posibilităţi? Fără îndoială că trebuie să fim de acord şi să susţinem iniţiativa creatoare a ţărănimii muncitoare din raionul Carei. (Aplauze prelungite).

Despre astfel de planificări birocratice au vorbit şi tovarăşii din Regiunea Autonomă Maghiară, care au arătat că raionul Tg. Mureş, faţă de planul de 1.450 kg. porumb la hectar pe 1954, a obţinut o producţie de 2.200 kg.; totuşi ministerul a găsit de cuviinţă să-l planifice şi în acest an tot cu 1.450 kg. la hectar.

Tovarăşi,

În faţa oamenilor muncii din agricultură stă anul acesta sarcina deosebit de însemnată de a produce o recoltă îmbelşugată la toate culturile şi în special de a produce 10 milioane tone grîu şi porumb, de a obţine o producţie medie pe ţară de cel puţin 2.000 kg. porumb la hectar.

Este oare posibil să obţinem încă în anul acesta o astfel de recoltă? La această întrebare putem să răspundem cu toată încrederea că în condiţii climatice normale este pe deplin posibilă obţinerea unei asemenea recolte.

Dovada o avem în minunatele rezultate obţinute în anul 1953 şi mai ales în anul 1954 de mii şi mii de ţărani muncitori, maiştri ai recoltelor bogate din gospodării colective, din întovărăşiri agricole, din gospodării individuale, de numeroşi muncitori agricoli din unele gospodării de stat ca şi de oameni de ştiinţă şi colaboratori ştiinţifici pe cîmpurile experimentale ale staţiunilor de cercetări ştiinţifice.

Am ascultat cu toţii aci cuvîntul multor fruntaşi în producţie, care ne-au arătat cum au muncit pentru a obţine recolte bogate. Din experienţa lor, fiecare avem ceva de învăţat.

Tovărăşul Mărginean Nichita, ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Sicutard, raionul Gherla, ne-a arătat că a îngrăşat bine pămîntul, a ales sămînţă bună şi i-a făcut proba de germinaţie, a semănat în cuiburi aşezate în pătrat şi a prăşit cultura de porumb de trei ori. Muncind astfel, el a obţinut de pe un hectar o producţie de 5.700 kg. porumb. Oricare ţăran muncitor poate executa aceste lucrări şi poate obţine astfel de recolte.

Tovărăşul Anghel Dumitru, preşedintele întovărăşirii agricole din satul Uleşti, raionul Urziceni, ne-a arătat că la cultura porumbului a obţinut 6.300 kg. la hectar pe o

suprafaţă de 18 ha., iar la floarea-soarelui a obţinut o producţie medie de 1.850 kg. la hectar.

Intovărăşii şi-au organizat munca în patru brigăzi, stabilind răspundere personală pentru şefii brigăzilor şi repartizînd membrii de partid în fiecare brigadă. În întovărăşire muncile se efectuează în comun. Ei au făcut ogor de toamnă, au îngropat gunoi de grajd; primăvara au discuit, au semănat porumbul cu maşina în rînduri, au boronit sămînţurile pentru a distruge scoarţa, au făcut praşilă de bună calitate şi de cîte ori a fost nevoie.

Să vedem ce ne spun şi alte exemple de fruntaşi în producţia porumbului.

Ţăranul muncitor cu gospodărie individuală Marin Dina din comuna Fratoşiţa, raionul Filiaşi, pînă nu de mult scotea de pe pămîntul său recolte slabe. Urmînd sfaturile tehnicienilor, începînd din toamna anului 1953 el a început să lucreze mai bine pămîntul. A cărat pe cîmp, peste 30 care gunoi de grajd bine fermentat; a făcut apoi arătură de toamnă, iar în primele zile ale primăverii a grăpat arătura făcută din toamnă pentru a împiedica pierderea apei din pămînt. El n-a mai aşteptat ca altă dată să înflorească porumbul şi apoi să semene porumbul, ci a ascultat de astă dată sfatul inginerului agronom, semînînd la timpul potrivit cu maşina în rînduri sămînţă de soi şi bine aleasă; îndată după răsărirea porumbului a aplicat prima praşilă, afinînd în felul acesta solul şi distrugînd buruienile. Marin Dina a transformat plugul în prăşitoare, cu ajutorul căreia în locul răriţatului şi muşuroitului a aplicat încă 2 praşile.

Cu toate că prin locurile acelea vremea n-a fost prea favorabilă porumbului, acest producător agricol a reuşit să obţină pe 1,50 hectare teren de coastă o producţie de circa 3.000 kg. porumb la hectar, în timp ce media pe comună a fost de aproape 1.000 kg. la hectar.

Cu toţii am ascultat cu interes cuvintele tovarăşei Curtu Draghina, preşedinta gospodăriei colective din comuna Semlac, raionul Arad. Dînsa a ridicat o problemă foarte importantă, problema rolului femeii în organizarea şi buna desfăşurare a muncilor agricole. Are multă dreptate tovarăşa Curtu cînd spune că cel puţin 50% din rezultatele bune obţinute în muncă se datoresc femeilor. Femeile sînt o mare forţă în viaţa gospodăriei, în viaţa obştească.

Nu este însă de ajuns să recunoaştem rolul femeii în producţie şi în viaţa obştească, ci trebuie să-l creăm şi condiţii ca femeile să-şi poată exercita acest rol. Să nu uităm că femeia este şi gospodină, este şi mamă. Tovărăşa Curtu Draghina a creat în gospodăria colectivă pe care o conduce condiţii prielnice ca femeile să participe activ în producţie şi la viaţa gospodăriei colective: a creat o creşă şi grădiniţă de copii pentru perioada muncilor agricole. Exemplul ei este demn de urmat.

Problema atragerii femeilor la conducerea şi rezolvarea treburilor obşteşti, ridicarea nivelului lor politic-cultural, trebuie să fie o preocupare permanentă a sfaturilor populare, a tuturor organelor de partid. (Aplauze).

Tovarăşi,

Să ne oprim un moment asupra felului cum a muncit gospodăria

agricolă colectivă „Victoria” din comuna Lenauheim, raionul Sinnicolau-Mare, deoarece rezultatele obţinute de această gospodărie în anul 1954 la principalele plante de cultură şi mai ales la porumb ne arată foarte limpede ce sporuri mari de recoltă la hectar se pot obţine dacă se aplică metode agrotehnice înaintate, dacă se folosesc în practică cuceririle ştiinţei.

Această gospodărie colectivă a semănat cu porumb o suprafaţă de 426 hectare. Dar n-a însămînţat şi n-a lucrat întreaga suprafaţă în acelaşi fel, ci a folosit pe diferite parcele metode diferite, a aplicat regulile agrotehnice în mod diferenţiat, obţinînd pe fiecare parcelă rezultate diferite.

Întreaga suprafaţă de 426 hectare a fost arată adînc din toamnă. Primăvara arătura a fost grăpată, iar înainte de însămînţare întreaga suprafaţă a fost lucrată cu cultivatorul.

Pe o suprafaţă de 264 hectare, porumbul a fost însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat, iar restul de 162 hectare au fost semănat cu maşina după metoda obişnuită; trebuie adăugat că primele 264 hectare au fost îngrăşate cu gunoi de grajd încă în toamnă.

Din cele 264 hectare semănat în cuiburi aşezate în pătrat, 7 hectare au fost însămînţate cu sămînţă hibridă în primul an, primită de la staţiunea experimentală agricolă Lovrin.

Îndată după ce a răsărit porumbul, terenul a fost grăpat deoarece prinsese scoarţa, iar cînd plantele au avut 2—3 frunze s-au făcut prima praşilă şi răriţul. Cu ocazia răriţului pe suprafaţa însămînţată în cuiburi aşezate în pătrat s-a lăsat, pe o porţiune de 227 hectare, numai cîte un fir în cuib, iar pe 30 hectare s-au lăsat cîte 2 fire, cu scopul de a se vedea unde se obţin recolte mai mari la hectar.

Este foarte important de arătat că acolo unde porumbul a fost însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat, praşitul s-a putut face cu uşurinţă; s-a prăşit odată manual şi de 3 ori cu prăşitoarea trasă de cai în lung şi în lat. Acolo unde porumbul a fost însămînţat în rînduri drepte, abia s-a putut prăşit odată manual şi de 2 ori cu prăşitoarea.

Care au fost rezultatele în producţie de pe urma aplicării unor metode agrotehnice diferite?

De pe suprafaţa însămînţată cu maşina în rînduri drepte, după metoda obişnuită, s-au recoltat în medie 2.000 kg. la hectar, de pe suprafaţa însămînţată în cuiburi aşezate în pătrat, unde s-a lăsat un singur fir în cuib, s-au recoltat în medie 3.375 kg. la hectar; acolo unde s-au lăsat 2 fire în cuib s-au recoltat cu 460 kg. mai mult la hectar, deci în medie 3.835 kg. la hectar. Pe parcela însămînţată în pătrat şi pe care s-a folosit sămînţă hibridă s-a obţinut o recoltă de 5.400 kg. la hectar. Colectiviştil din această gospodărie, conştienţi că sămînţa hibridă de porumb le aduce sporuri de recoltă, s-au hotărît să-şi producă singuri această sămînţă. Pe o parcelă de 1,5 hectare au însămînţat în rînduri alternative soiurile „Phister” şi „romînesc de Studina”, care dau cele mai bune rezultate în regiune. Pe această parcelă folosind şi îngrăşăminte chimice şi polenizarea artificială, suplimentară, s-a obţinut o recoltă de 7.200 kg. porumb la hectar.

(Continuare în pagina 4-a)

Cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea fruntaşilor în agricultură

(Urmare din pagina 3-a)

Din exemplul acestei gospodării colective se vede limpede ce avantaje prezintă gospodăria mare, socialistă, lucrînd cu mijloace mecanice și avînd deplină posibilitate de a folosi metodele agrotehnice cele mai bune. Din acest exemplu se vede ce mari posibilități de sporire a producției de porumb la hectar sînt la noi în țară. Exemplul gospodăriei colective „Victoria” merită să fie studiat și urmat și de alte gospodării agricole colective și întovărășiri agricole.

Tovarăși,

După cum rezultă din consfătuirea noastră, în fiecare sat, în fiecare comună sînt țărani muncitori care, aplicînd regulile agrotehnice, au realizat recolte mari de porumb, ca și de alte culturi.

Aplicînd cu pricepere măsurile agrotehnice recomandate de știința agronomică, precum și metodele de muncă folosite de fruntașii recoltelor bogate, oamenii muncii din agricultură — cu sprijinul statului democrat-popular — pornesc în această primăvară cu toate forțele să însămînțeze 3.300.000 hectare de porumb, să realizeze o producție medie la hectar pe țară de cel puțin 2.000 kg.

Aceasta este în interesul propriu al fiecărui țaran muncitor, este în interesul dezvoltării economiei naționale și al ridicării continue a nivelului de viață al poporului muncitor de la orașe și sate. (Aplauze).

Tovarăși,

În lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru rezolvarea problemei cerealelor, o importanță deosebită are sporirea producției de grâu, principala plantă cerealieră panificabilă.

Deși în țara noastră condițiile naturale de climă și sol pentru cultura grîului de toamnă sînt destul de prielnice, producția medie obținută la hectar continuă să rămînă an de an la un nivel scăzut și necorespunzător posibilităților de care dispunem.

Rezultatele obținute de numeroase gospodării colective și întovărășiri agricole, de foarte mulți țărani muncitori de gospodării individuale arată că dacă se aplică regulile agrotehnice în mod diferențiat se obțin recolte bogate de grâu.

Astfel, țaranul muncitor cu gospodărie individuală Manea Ion din comuna Ghidigeni, raionul Bîrlad, a dezmiriștit la timp, a pregătît pămîntul înainte de însămînțare, iar primăvara l-a boronit, l-a plivit de cîte ori a fost nevoie și l-a secerat în pîrgă. Datorită acestor lucrări, el a obținut 1.800 kg. grâu la hectar, cu toate că prin partea locului a fost secetă; ceilalți țărani muncitori din comună, care n-au executat cum trebuie lucrările agricole, au obținut numai 600 kg. la hectar.

Membrii întovărășirii din comuna Atîrnați, raionul Alexandria, însămînțînd grîul în rînduri încrucișate, plivindu-l de 2 ori, strîngînd recolta fără pierderi cînd boabele au dat în pîrgă, au reușit să obțină în condiții de climă vitrege 1.650 kg. grâu în medie de pe o suprafață de 24 hectare ale întovărășirii. Țăranii muncitori cu gospodării individuale din această comună, care n-au avut posibilitatea să folosească în aceeași măsură ca întovărășirile mijloacele mecanizate pentru

aplicarea unor metode agrotehnice avansate, au obținut o producție la hectar de numai 700—800 kg. grâu.

De asemenea, și întovărășirea din satul Totoiești, raionul Tîrgul Frumos, a obținut, în ciuda timpului nefavorabil, o recoltă de 1.800 kg. la hectar. În această întovărășire tarlalele sînt fără haturi, țărani muncitori lucrează pămîntul în comun și pe lingă uneltele și atelajele lor proprii ei folosesc în mare măsură tractoarele și mașinile agricole ale stațiunii de mașini și tractoare din Podu Iloaiei.

În anul 1953 au semănat grîul cu mașina în pămînt ogorit din vară; primăvara, observînd că multe din plante erau descălțate, au tăvălugit și apoi au grăpat; cînd au apărut buruieni în lan au plivit.

Recolte și mai mari a realizat în anul 1954 gospodăria colectivă din Urișor, raionul Dej, care de pe o suprafață de 32 hectare însămînțată cu grâu de toamnă, a obținut o recoltă medie de 1.920 kg. la hectar. O suprafață de 17 hectare a însămînțat-o cu mașina în rînduri după metoda obișnuită și a realizat o recoltă de 1.740 kg. la hectar, pe cînd pe o suprafață de 15 hectare însămînțată în rînduri încrucișate a obținut 2.100 kg. la hectar, deci un spor de recoltă de 360 kg. la fiecare hectar.

O atenție deosebită, tovarăși, trebuie să dăm recoltatului. Știm cu toții cît de mult grâu se pierde în fiecare an cînd se strînge recolta — și aceasta din cauză că grîul nu se recoltează la timp.

Datorită faptului că însămînțările de toamnă s-au făcut într-un timp mai scurt și în condiții favorabile de umiditate a solului, grînele au intrat în iarnă întărite și bine înfrățite. Putem afirma că avem perspectiva unei recolte bune de grâu în anul acesta, că sînt create toate condițiile ca să obținem în 1955 o recoltă medie de peste 1.400 kg. la hectar.

Tovarăși,

Pentru îmbunătățirea aprovizionării populației de la orașe și sate cu produse agroalimentare, cît și pentru asigurarea industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole necesare, pe lingă lupta pentru obținerea unei producții mari de cereale — și-ndeosebi la grâu și porumb — trebuie să dăm o atenție deosebită mării producției la cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și altele.

În țara noastră sînt posibilități mari de a obține recolte bogate la cartofi și de a introduce cultura lui și în regiunile unde pînă acum n-a fost cultivat.

Vom arăta numai cîteva exemple de recolte mari de cartofi obținute în diferitele regiuni ale țării.

Țăranii muncitori Sasu Ion și Grosari Radu, din comuna Bălăceana, raionul Suceava, au obținut fiecare cîte 52.000 kg. cartofi la hectar. Ei au lucrat bine pămîntul în toamnă și primăvară; au ales pentru sămînță cartofi din soiuri rezistente la rîia neagră; au semănat cartofii în cuiburi așezate în pătrat și au întreținut bine culturile.

În consfătuirea raională a fruntașilor în agricultură, care a avut loc în această iarnă, tovarășul Grosari Radu a chemat la întrecere pentru obținerea unei recolte de 55.000 kg. cartofi la hectar în anul 1955 pe tovarășul Rodenciu Toader, decorat cu Ordinul Muncii pentru recolte bogate de cartofi pe care le-a obținut.

Țăranul muncitor Rab Iosif din

comuna Crizbav, raionul Stalin, a obținut 44.000 kg. cartofi la hectar prin cultură dublă.

Gospodăria agricolă colectivă „Ogorul Roșu” din comuna Laslea, raionul Sighișoara, a obținut 28.000 kg. cartofi la fiecare hectar de pe o suprafață de 35 hectare semămate în cuiburi așezate în pătrat.

Deși cartoful reușește mai bine în regiunile muntoase, mai bogate în ploi și cu veri răcoroase, nu există regiune sau raion la noi în țară în care cartoful să nu poată fi cultivat cu succes, aducînd venituri mari producătorilor agricoli.

Metoda care asigură recolte bogate de cartofi în zonele secetoase ca Bărăganul, Dobrogea și altele este metoda sovietică a plantării de vară a cartofului; ea s-a aplicat în ultimii ani pe suprafețe mari în regiunile Constanța, București, Craiova, Galați.

Gospodăria colectivă din comuna Radovanu, raionul Oltenița, a obținut de pe un hectar cultivat după această metodă o producție de 24.000 kg. cartofi.

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Stoenesti, raionul Caracal, a obținut 23.000 kg. la hectar după metoda plantării de vară, față de numai 8.000 kg. la hectar, obținute la culturile obișnuite de primăvară.

Cu toate recoltele mari pe care le-au obținut mulți țărani cu gospodării individuale, multe întovărășiri agricole și gospodării colective, totuși, producția medie la hectar pe care am obținut-o în ultimii ani este cu mult sub nivelul posibilităților noastre.

Pentru lichidarea lipsurilor în cultura cartofului este necesar ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R., inginerii și tehnicienii agronomi, specialiști în cultivarea cartofului, împreună cu cultivatorii de cartofi, să stabilească locurile unde se pot obține producțiile cele mai mari. Una din problemele cele mai importante pentru sporirea producției de cartofi este aceea a producerii și înmulțirii rapide a unor soiuri de mare productivitate adecvate condițiilor de sol și climă locale, rezistente la boli. Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în strînsă colaborare cu Institutul de Cercetări Agronomice, îi revine sarcina să rezolve această problemă într-un timp cît mai scurt.

O altă cultură care are o mare importanță în dezvoltarea economiei noastre naționale este sfecla de zahăr. În ultimii ani, consumul de zahăr a crescut încet încet ca urmare a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Deși an de an suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr a crescut, producția la hectar a continuat să rămînă la un nivel scăzut.

Aceasta se datorește faptului că atît Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cît și Ministerul Industriei Alimentare n-au luat măsuri pentru a îndruma și ajuta pe cultivatori să aplice toate lucrările agrotehnice necesare pentru obținerea unor recolte mari, n-au luat măsuri să facă o justă raionare a culturii sfeclei de zahăr și pentru a alege terenurile cele mai potrivite acestei culturi, nu s-au îngrijit de înmulțirea și introducerea în cultura mare a soiurilor de sfeclă productive și cu un conținut mare de zahăr.

În cadrul consfătuirii noastre un număr de tovarăși, buni cultivatori de sfeclă de zahăr, ne-au arătat cum printr-o pregătire bună a terenului, prin semănarea la timp

a unei semințe de calitate superioară, printr-o bună îngrijire a culturilor, prin aplicarea unui număr mare de prașile și recoltarea sfeclei la timpul potrivit au reușit să obțină recolte mari.

Astfel, tovarășul Covrig Gheorghie, din comuna Ungheni, raionul Tg. Mureș, ne-a arătat cum, de pe o suprafață de 29 ari a obținut o recoltă de 15.780 kg. sfeclă de zahăr, ceea ce înseamnă 54.400 kg. la hectar. Deși această recoltă la hectar a fost obținută pe o suprafață mică, ea arată totuși posibilitățile existente în creșterea producției la hectar.

Gospodăria colectivă „Petofi Sandor” din comuna Dîmbău, raionul Tîrnăveni, cultivînd sfecla de zahăr pe o suprafață de 8 ha., a obținut o producție de 40.000 kg. la fiecare hectar. Pentru a obține această recoltă bogată, colectivității au arat pămîntul adînc din toamnă, bîgînd sub brazdă 20 tone gunoi de grajd la hectar; în timpul vegetației au dat cîte 150 kg. azotat de amoniu la hectar și au făcut 3 prașile.

Asemenea exemple sînt în toate regiunile și raioanele cultivate de sfeclă de zahăr.

Anul acesta trebuie să însămînțăm o suprafață de 150.000 ha. cu sfeclă de zahăr, cu mult mai mult decît în anii trecuți, și să obținem o producție medie pe țară de cel puțin 15.000 kg. la hectar. Avem toate condițiile create și depinde de felul cum noi vom munci pentru a putea nu numai realiza această producție, dar chiar pentru a o depăși cu mult.

Tovarăși,

Am vorbit mai pe larg de cultura porumbului, grîului, cartofului și sfeclei de zahăr deoarece aceste culturi ocupă suprafețele cele mai întinse din pămîntul arabil al țării noastre și joacă rolul cel mai important în economia agricolă.

Mai sînt însă și alte culturi agricole, cum este orzul de toamnă, orzoaica, ovăzul, orezul, floarea-soarelui, bumbacul, inul, cînepa și altele, de care trebuie să ne ocupăm îndeaproape, căci au o importanță mare în aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agroalimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime.

Creșterea producției de zarzavaturi și legume, care să asigure aprovizionarea din belșug a oamenilor muncii, trebuie să fie o preocupare de seamă a tuturor organelor de partid, a sfaturilor populare și a tuturor organelor agricole.

Trebuie create baze puternice de aprovizionare cu legume și zarzavaturi în jurul fiecărui oraș și centru muncitoresc. Pentru aceasta este necesar să se cultive în jurul orașelor și centrelor muncitorești cît mai multe legume și zarzavaturi irigate. Culturile irigate de legume trebuie extinse de asemenea de-a lungul văilor, apelor, unde avem terenuri fertile.

Organele sindicale, comisiile și delegatele de femei trebuie să ducă o intensă muncă de lămurire în rîndurile muncitorilor, funcționarilor și gospodinelor, pentru ca în anul acesta să se extindă cît mai mult cultivarea legumelor și zarzavaturilor pe loturile individuale, pentru a folosi cît mai bine terenurile din împrejurimile și vetrele orașelor, centrelor muncitorești și a satelor, necultivate cu legume și zarzavaturi. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și sfaturile

(Continuare în pagina 5-a)

Cuvîntarea tovarăşului G. h. Gheorghiu - Dej la consfătuirea fruntaşilor în agricultură

(Urmare din pagina 4-a)

populare au datoriat de a asigura aprovizionarea cultivatorilor cu seminţele şi răsăturile necesare.

Trebuie executate la timp toate lucrările din livezile de pomi şi vii, să ne ocupăm de plantarea în primăvară a unui număr mare de pomi fructiferi şi de complectarea golurilor din vii.

Să dăm toată atenţia refacerii şi dezvoltării patrimoniului nostru viticol şi pomicol.

Tovarăşi,

Rezultatele obţinute în producţia agricolă în anii 1953 şi 1954, precum şi rezultatele campaniei agricole din toamna anului 1954 ne îndreptăţesc să avem deplină convingere că în anul acesta putem să realizăm recolte sporite la hectar la toate culturile, în special la grâu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui.

Pentru aceasta, avem în ţara noastră toate condiţiile necesare, toate posibilităţile. Industria socialistă înzestrează agricultura cu maşinile, materialele şi uneltele de care are nevoie; avem un număr mare de ingineri şi tehnicieni agronomi, capabili să ridice nivelul agriculturii; avem un sector socialist în agricultură, cu numeroase unităţi fruntaşe — gospodării colective, întovărăşiri, gospodării agricole de stat, staţiuni experimentale — care sînt o mărturie vie a felului cum trebuie să se organizeze munca şi să se lucreze pămîntul pentru a se obţine roade bogate; în fiecare sat şi comună sînt ţărani muncitori harnici, iscuşiţi, maiştri ai recoltelor bogate, care au dovedit că muncind pămîntul după sfaturile agronomilor, în funcţie de condiţiile locale, se pot obţine sporuri foarte mari de recoltă la hectar.

Trebuie numai să folosim aşa cum se cuvine toate aceste posibilităţi, să folosim pe deplin tractoarele şi maşinile agricole ale statului, precum şi maşinile, uneltele de lucru ale ţărănimii muncitoare, să aplicăm metodele de muncă ale fruntaşilor în producţia agricolă.

Obţinerea unei recolte de 10 milioane tone grâu şi porumb, a unei recolte medii pe ţară de cel puţin 2.000 kg. porumb la hectar depinde în cea mai mare măsură, de felul în care organele de partid şi de stat vor şti să conducă în mod concret agricultura, cu spirit de răspundere, cu competenţă şi cu cunoaşterea condiţiilor locale de producţie, înlăturînd metodele birocratice. Obţinerea unei asemenea recolte depinde, în primul rînd, de felul cum organele de partid şi de stat vor şti să desfăşoare o largă muncă politică şi organizatorică, de zi cu zi, în mijlocul oamenilor muncii de pe ogoare, pentru mobilizarea tuturor forţelor din agricultură în îndeplinirea la timp şi în bune condiţii a tuturor muncilor agricole.

Trebuie să spunem că Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, care poartă principala răspundere în ce priveşte folosirea deplină a tuturor posibilităţilor de sporire a producţiei agricole, încă nu şi-a lichidat sistemul său de muncă greoi şi birocratic.

Lucrul cel mai necesar pentru organele Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, de sus şi pînă jos, pentru sfaturile populare, ca şi pentru organele de partid, este de a se apropia cît mai mult de problemele concrete ale unităţilor de producţie agricolă. Din partea lucrătorilor de partid şi de stat care

au sarcini legate de sporirea producţiei agricole se cere o activitate operativă, strîns legată de sat şi de unităţile agricole productive, bazată pe cunoaşterea temeinică a condiţiilor locale de producţie.

Anul trecut, în toiu muncilor agricole, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a cerut Direcţiilor regionale agricole să întocmească o lucrare care a totalizat mii de kg. de hîrtie scrisă şi a sustras timp de 3 săptămîni pe toţi inginerii şi tehnicienii agronomi de la preocupările legate de campania agricolă. Trebuie să se înţeleagă, odată pentru totdeauna, în primul rînd de către Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, că inginerii agronomi nu sînt statisticieni, ci sînt îndrumători şi organizatori ai producţiei agricole, că rolul lor este de a îndruma, învăţa şi ajuta pe ţărani muncitori cum trebuie aplicate metodele agrotehnice înaintate, pentru obţinerea de recolte bogate.

Trebuie să se lichideze metoda deselor schimbări de la un loc la altul a cadrelor de ingineri şi tehnicieni agronomi, deoarece o conducere calificată şi competentă în agricultură necesită cunoaşterea temeinică a condiţiilor locale, pe care nici un specialist nu poate fi în stare să şi-o însuşească de pe o zi pe alta. Folosirea justă a cadrelor trebuie să înceapă cu repartizarea lor raţională — cît mai puţin în birourile ministerului şi ale Direcţiilor agricole regionale şi cît mai mulţi pe teren, pentru a îndruma ţărănimia muncitoare în aplicarea măsurilor agrotehnice necesare producţiei agricole. (Aplauze).

De aceea, prima măsură pe care ministerul trebuie s-o ia de urgenţă este de a repartiza pe inginerii şi tehnicienii agronomi pe teren. Dat fiind numărul actual de ingineri şi tehnicieni agronomi, pentru acoperirea întregii suprafeţe agricole a ţării îi va reveni fiecăruia dintre ei, după calcule preliminare, o suprafaţă de 4—6 mii hectare.

Fiind legaţi de teren, inginerii şi tehnicienii agronomi vor putea cunoaşte mai bine particularităţile locale, pe fruntaşii recoltelor bogate şi metodele lor de muncă; odată cu sarcina de a ajuta ţărănimia muncitoare în desfăşurarea muncilor agricole, ei vor putea studia şi întocmi lucrări de specialitate cu privire la metodele înaintate de muncă, contribuind astfel la generalizarea ştiinţifică şi extinderea în producţie a acestor metode. Partidul şi guvernul se vor îngriji să li se creeze condiţiile corespunzătoare de muncă şi de trai.

Deşi în ultimul an munca de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate s-a îmbunătăţit, totuşi Ministerul Agriculturii şi Silviculturii n-a ajuns încă să cunoască — şi cu atît mai mult să studieze, să popularizeze pe scară largă — experienţa bogată şi multilaterală a fruntaşilor în producţia agricolă.

Sarcina Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, a organelor agricole este de a studia sistematic metodele prin care numeroşi ţărani muncitori obţin recolte îmbelşugate pe ogoarele lor, de a face tot ce trebuie ca experienţa şi metodele înaintate de muncă ale fruntaşilor în producţia agricolă să fie cunoscute şi aplicate de fiecare gospodărie colectivă, întovărăşire agricolă, asociaţie de producţie agricolă, ţăran muncitor individual.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii n-a fost încă în stare să organizeze producerea în cantităţi suficiente a seminţelor de soi, în

vederea satisfacerii nevoilor anuale ale gospodăriilor de stat, gospodăriilor colective, întovărăşirilor, asociaţiilor de producţie agricolă şi gospodăriilor individuale ţărăneşti. Mai mult chiar, se comite în fiecare primăvară şi toamnă aceeaşi greşeală de a se transporta seminţe de soi dintr-o zonă naturală de producţie în alta, cînd ştiut este că sămînţa de porumb care dă roade bune în Bărăgan nu poate da rezultate multumitoare în nordul Moldovei.

Ministerul este obligat să ia măsurile necesare pentru asigurarea seminţelor de orz, orzoaică, ovăz, grâu de primăvară, seminţe de sfeclă de zahăr şi seminţe de legume şi zarzavaturi, potrivit condiţiilor fiecărei regiuni.

În faţa directorilor, inginerilor, tehnicienilor şi muncitorilor din gospodăriile de stat stă sarcina de a executa la timp şi în bune condiţii toate muncile agricole, să mecanizeze într-o măsură cît mai mare lucrările agricole, să folosească cît mai mult agregatele pe care statul şi clasa muncitoare le-au pus la dispoziţie, să lupte pentru a da cît mai multă producţie-marfă de bună calitate, pentru reducerea preţului de cost, să lupte împotriva risipei, pentru ca fiecare G.A.S. să devină o gospodărie rentabilă.

Oamenii muncii din agricultură aşteaptă din partea staţiunilor de maşini şi tractoare şi a tractoriştilor un ajutor deosebit de puternic, organizatoric şi tehnic, în lupta pentru obţinerea unor recolte bogate în acest an.

Cele mai multe S.M.T.-uri au reuşit să termine la timp lucrările de reparaţii şi de pregătire pentru campania de primăvară.

Conducerile S.M.T.-urilor să asigure din timp contractarea unui volum cît mai mare de lucrări cu gospodăriile colective, cu întovărăşirile agricole, cu asociaţiile de producţie agricolă şi gospodăriile ţărăneşti individuale, astfel încît în primăvară capacitatea de lucru a tractoarelor şi maşinilor agricole să fie folosită la maximum.

Este o datorie patriotică a fiecărui tractorist să aibă grijă de tractorul şi maşinile agricole ce-i sînt încredinţate, să facă numai lucrări de bună calitate, să respecte cu stricteţe prevederile contractului încheiat cu producătorii agricoli.

Felul cum este organizată şi cum munceşte brigada de tractorişti condusă de Vasile Voichiţă, Erou al Muncii Socialiste, poate să servească drept pildă demnă de urmat pentru toate brigăzile de tractorişti din staţiunile noastre de maşini şi tractoare. Gospodăriile agricole colective pe ogoarele căroră a lucrat această brigadă au obţinut recolte mari şi de bună calitate. Brigada şi-a realizat planul în proporţie de 225 la sută; tractoristul Bogdan Gheorghe, fruntaş în această brigadă, şi-a îndeplinit planul în proporţie de 331 la sută, realizînd un cîştig mediu lunar în anul 1954 de 1.511 lei. Astfel de cîştiguri pot fi realizate de oricare tractorist dacă munceşte cu conştiinciozitate, dacă şeful de brigadă se ocupă de buna organizare şi îndrumare a muncii în cadrul brigăzii pe care o conduce.

Comitetele executive ale sfaturilor populare şi organele de partid au datoriat să ducă o largă muncă politică de lămurire în rîndurile ţărănilor muncitori individuali, recomandîndu-le să se ajute unii pe alţii cu uneltele şi animalele de muncă, pentru a executa mai bine şi la timpul potrivit lucrările agricole pentru a obţine recolte mîi mari.

În fiecare regiune sînt întovărăşiri fruntaşe în care ţăranii muncitori au intrat cu toată suprafaţa arabilă, lucrează în comun, de la arat pînă la recoltare, organizează cete permanente şi obţin astfel producţii sporite şi venituri mari. Sarcina organelor de partid şi de stat este de a îndruma şi sprijini întovărăşirile agricole ca în desfăşurarea muncilor agricole din anul acesta să-şi organizeze munca după pilda întovărăşirilor fruntaşe.

Gospodăriile agricole colective să-şi pregătească întregul inventar de lucru, să-şi îngrijească în mod deosebit animalele lor de tracţiune şi să-şi organizeze bine brigăzile permanente, stabilindu-le sarcini concrete.

În ţara noastră sînt multe gospodării colective care, organizîndu-şi bine munca şi folosind alît posibilităţile tehnice ale S.M.T.-urilor, cît şi propriile lor mijloace de producţie, au realizat recolte bogate şi au repartizat colectiviştilor venituri mari.

Organele de partid şi sfaturile populare trebuie să desfăşoare o intensă muncă politică şi să ajute gospodăriile colective să-şi organizeze în aşa fel munca încît să se ridice la nivelul gospodăriilor fruntaşe, să le ajute în organizarea brigăzilor, în întărirea disciplinei în muncă şi participarea activă a tuturor membrilor gospodăriilor la muncile agricole pentru obţinerea unor recolte sporite.

Este necesar ca rezultatele pozitive obţinute de cercetătorii ştiinţifici în laboratoare şi pe cîmpurile de experimentare să fie aplicate pe scară largă în producţia agricolă. Orice cercetare ştiinţifică poate fi considerată ca dusă cu succes pînă la capăt numai atunci cînd ea a prins rădăcini adînci în practică. În acelaşi timp, cercetătorii ştiinţifici să studieze metodele înaintate folosite de fruntaşii în agricultură, ca în felul acesta ele să poată fi generalizate şi aplicate pe suprafeţe cît mai mari. Din contactul strîns între oamenii de ştiinţă şi fruntaşii în agricultură ştiinţa agricolă se va îmbogăţi. Este de datorie cercetătorilor ştiinţifici să meargă în unităţile agricole, pe ogoare, în mijlocul ţărănimii muncitoare, pentru a-i da un ajutor direct în aplicarea metodelor agrotehnice. (Aplauze).

Tovarăşi,

Lupta pentru realizarea unei producţii de 10 milioane tone grâu şi porumb în anul acesta pune sarcini foarte importante oamenilor muncii din industrie, în special din ramurile industriale care produc maşini, piese de schimb, utilaje, unelte agricole, îngrăşăminte şi alte materiale necesare agriculturii.

Întreprinderile din sistemul Ministerului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini se preocupă în mai mare măsură decît în trecut de sarcina construirii de maşini şi unelte agricole în cantităţi şi sortimente din ce în ce mîi mari, pentru a pune la dispoziţia ţărănimii muncitoare mijloace de producţie care să-i uşureze munca şi să-i asigure creşterea necontenită a producţiei la hectar la toate culturile.

Totuşi, nu se dă încă importanţa cuvenită unor probleme esenţiale în legătură cu producţia acestor maşini şi unelte agricole.

Astfel, unele piese de schimb sînt

(Continuare în pagina 6-a)

Cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea fruntaşilor în agricultură

(Urmare din pagina 5-a)

livrate cu întârziere și în cantități nesatisfăcătoare. Calitatea multor mașini agricole ca, de pildă, ba-loze, secerători-legători, semănători, pluguri, trebuie îmbunătățită.

Este necesar să se lărgescă sortimentul și numărul mașinilor agricole cu tracțiune animală și al uneltelor necesare țăranilor cu gospodării individuale și să se realizeze tipuri de mașini proprii condițiilor de relief ale țării. Îndeosebi trebuie asigurate prășitori, pluguri de coastă, cositori și secerători simple pentru tracțiune animală.

Seceratul cu secerătoarea simplă trasă de cai este mult mai convenabil țăranului muncitor decât seceratul cu seceră. Seceratul cu seceră al recoltei de pe un hectar, dacă muncesc doi oameni, durează 5 zile; folosind secerătoarea trasă de cai, deservită de doi oameni, seceratul durează numai 3 ore.

Cositul cu coasa al unui hectar de fîn, dacă muncește un singur om, durează două zile; folosind cositoarea simplă, trasă de cai, deservită de un singur om, durează numai o jumătate de zi.

Mașinile agricole trase de animale ușurează munca oamenilor, scurtează mult timpul de recoltat și evită pierderile de recoltă.

Este în interesul țăranilor muncitori să folosească asemenea mașini agricole. Țăranii muncitori se pot întovărăși între ei să-și cumpere și să folosească în comun astfel de mașini; ei pot face comenzi industriei, care le fabrică în condiții avantajoase și le garantează calitatea mașinilor.

Ministerul Energiei Electrice trebuie să ia de pe acum măsuri pentru mărirea numărului de arii electrificate în scopul eliberării a cât mai multor tractoare pentru dezmiriștit și arături în timpul treieratului.

Ministerul Industriei Chimice trebuie să asigure livrarea conform planului a tuturor cantităților de îngrășăminte minerale și substanțelor chimice, pentru combaterea dăunătorilor și bolilor la plante și animale.

Tovarăși,

Rezultatele pozitive obținute în

agricultură după plenara din august 1953 a C.C. al Partidului Muncitoresc Român, și mai ales în campania agricolă din toamna anului trecut, se datoresc muncii politice și organizatorice depuse de organizațiile de partid, care au știut să dea elan și încredere oamenilor muncii din agricultură, să-i mobilizeze în lupta pentru aplicarea politicii partidului de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

Aceasta arată că organizațiile de partid și-au îmbunătățit munca politică în rîndurile maselor și sînt mai strîns legate de problemele producției agricole, ceea ce constituie o cheazășie a realizării sarcinii de sporire serioasă a producției agricole în anul acesta.

Din păcate, nu toate comitetele regionale, comitetele raionale sătești de partid și organizațiile de bază sătești înțeleg pe deplin că asigurarea succesului în realizarea sarcinilor stă în mobilizarea largă a țăranimii muncitoare pentru sporirea producției în vederea dezvoltării schimbului de mărfuri între oraș și sat, a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, a întăririi continue a alianței între clasa muncitoare și țăranimea muncitoare.

În momentul de față, lucrul cel mai important în activitatea la sate a organelor și organizațiilor de partid este pregătirea și executarea lucrărilor agricole de primăvară și vară la timp și în bune condiții.

Organele de partid și activiștii de partid care au sarcini în legătură cu desfășurarea muncilor agricole trebuie să studieze temeinic problemele concrete ale producției agricole din raza lor de activitate, să cunoască în amănunt ce este de făcut și să ia măsurile organizatorice necesare, îndreptîndu-și atenția spre munca concretă, operativă, de teren, spre îndrumarea vie a oamenilor muncii din agricultură și dezvoltarea activității lor creatoare.

Comitetele regionale și raionale de partid și organizațiile de bază sătești să cunoască situația pregătirilor și lucrărilor agricole din fiecare comună, din fiecare sat, să știe ce se cultivă, ce posibilități sînt de creștere a producției agri-

cole, ce măsuri agrotehnice trebuie aplicate în condițiile locale de climă și sol.

Membrii comitetelor regionale și raionale de partid trebuie să cunoască experiența fruntașilor recoltelor bogate din comuna, raionul și regiunea respectivă, să cunoască personal pe fruntașii recoltelor bogate din raza lor de activitate și să lupte pentru ca metodele de muncă ale acestora să devină un bun al tuturor țăranilor muncitori.

Odată cu începerea muncilor agricole de primăvară, principalele forțe ale comitetelor regionale și raionale de partid trebuie îndreptate spre comune, spre sate, să ajute organizațiile de bază sătești și organele locale de stat în organizarea și îndeplinirea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole.

Organizațiile de bază sătești și comitetele executive ale sfaturilor populare să mobilizeze pe deputații circumscripțiilor electorale, pe toți țăranii muncitori, tineretul, femeile, pentru ca în campania agricolă de primăvară nici un petec de pămînt să nu rămînă neînsămîntat.

Organizațiile de bază sătești, comitetele executive ale sfaturilor populare și organele sindicale trebuie să dea o deosebită atenție organizării și desfășurării unei largi întreceri socialiste în gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole și a întrecerii patriotice între comune, sate și țăranii muncitori individuali, pentru îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole și pentru ridicarea producției agricole la hectar.

Comuniștii de la sate au datoria de cinste de a fi exemplu pentru toți oamenii muncii din agricultură în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, în executarea la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor agricole. Fiecare comunist trebuie să fie un fruntaș al recoltelor bogate, un factor activ în popularizarea experienței înaintate și în introducerea metodelor de lucru ale fruntașilor în agricultură în rîndurile întregii țăranimii.

Experiența campaniei agricole de toamnă a arătat ce putere de mobilizare posedă organizațiile noastre de partid atunci cînd desfășoară o muncă politică serioasă în rîndurile

țăranilor muncitori. Organizațiile de partid și sfaturile populare au îndatorirea să organizeze și în campania agricolă de primăvară în mod temeinic munca politică la sate, folosind toate mijloacele care le stau la dispoziție: convorbiri ale activiștilor cu țăranii muncitori, munca agitatorilor și a deputaților de la om la om și din casă în casă, organizarea de conferințe ale agronomilor și zootehnicienilor, care să dea sfaturi practice țăranimii muncitoare, răspîndirea la sate a ziarelor, broșurilor și cărților. Presa de partid centrală și locală trebuie să se preocupe zi de zi de muncile agricole; paginile ziarelor noastre să devină tribuna întrecerii socialiste și patriotice și a experienței înaintate în bătălia pentru o recoltă de 10 milioane tone grâu și porumb.

Tovarăși,

Avem de făcut un volum mare de lucrări agricole în anul acesta. Executînd aceste lucrări la timpul potrivit și în condiții bune, folosind experiența minunată a fruntașilor în agricultură, urmînd îndrumările inginerilor și tehnicienilor agronomi, aplicînd în mod creator experiența înaintată a agriculturii sovietice vom putea să obținem recolte bogate la toate culturile.

Insuflețirea cu care clasa muncitoare, țăranimea muncitoare și intelectualitatea îmbrățișează programul de măsuri pentru dezvoltarea agriculturii și sporirea considerabilă a producției agricole demonstrează încăodată sprijinul fără rezerve pe care poporul îl acordă politicii partidului și guvernului — politică de ridicare a bunei stări materiale și culturale a oamenilor muncii de la oraș și sate, de apărare a păcii în rînd cu celelalte țări ale lagărului păcii, democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică. (Aplauze puternice).

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Romîne au deplina convingere că oamenii muncii își vor concentra toate forțele pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru întărirea statului nostru democrat-popular, pentru înflorirea patriei. (Aplauze prelungite. Toți se ridică în picioare).

Cuvîntarea tovarăşului dr. Petru Groza

Tovarăși și tovarășe,

Am ascultat cu toții, cu atenție, glasul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al guvernului Republicii Populare Romîne prin expunerea amplă, cuprinzătoare, documentată a președintelui Consiliului de Miniștri, iubitul nostru tovarăș Gh. Gheorghiu-Dej. Din această expunere ne-am ales cu învățături, întocmai cum din discuțiile acestei consfătuiri ne-am ales cu multă înțelepciune. (Aplauze puternice).

Privind sala, impresionează înainte de toate compoziția ei, oamenii care în aceste trei zile au dus aceste discuții. Avem aici pe fruntașii producțiilor bogate, țăranii din gospodării colective, din întovărășiri, muncitori din gospodăriile de stat, din S.M.T.-uri, țăranii muncitori cu gospodării individuale; alături de ei — ajutători în munca lor agricolă, tehnicieni, ingineri. Avem aici și pe reprezentanții științei noastre însufleții și ajutați de înaintata știință sovietică. Tov. Traian Săvulescu, președintele A-

cademiei R.P.R., prof. univ. G. Ionescu Sisești, ca și toți ceilalți care sînt prezenți aci — pot privi cu mîndrie la țăranimea muncitoare, fiindcă își pot da seama că sufletul și mințile țăranilor muncitori sînt un pămînt roditor pentru sămînța aruncată în el de știință. Brațul și mîntea țăranimii noastre muncitoare sînt călite în munca pămîntului, în lupta pentru pîine, luptă pe care o cunoaște din moși strămoși, din vremea cînd țăranul muncitor nu era stăpînul acestui pămînt, ci sclavul lui.

Eliberarea poporului nostru de sub jugul fascist și de sub jugul moșieresc a făcut ca sclavul de ieri al pămîntului, să devină stăpînul lui. Am văzut din discuțiile din această sală că țăranul muncitor devenit stăpîn a urcat o treaptă mare pe scara înaintării și dezvoltării, a făcut un salt uriaș.

Acest salt se manifestă sub diferite aspecte. Întîi de toate prin conștiința înaltă și nivelul tehnic de care au dat dovadă acești țăranii muncitori în munca și experimentările lor. Am ascultat cu bucurie

cum unul dintre țăranii muncitori, participant la consfătuire, spunea că și-a construit la el acasă o mică stațiune experimentală, un mic laborator, ca să-și lucreze mai bine pămîntul. Este impresionantă această rîvnă a țăranului muncitor de a-și adînci cunoștințele, de a contribui la dezvoltarea științei noastre.

Se desprinde pe urmă o atitudine politică, un înalt nivel politic. Țăranii muncitori, așa cum am auzit din aceste discuții, leagă tot mai mult munca lor de teren, realizările lor, de hotărîrile celor care conduc acest popor, de hotărîrile Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, de hotărîrile Consiliului de Miniștri, conștienți de necesitatea unei munci organizate și conduse de către un stat major încheșat, condus de către forța conducătoare a acestui popor. Ajutorul de zi de zi, de ceas de ceas acordat țăranimii muncitoare de clasa muncitoare prin furnizarea de unelte și mașini, prin sfaturi și învățături, care prin ziare și broșuri, prin conferințe la cămi-

nele culturale pătrund pînă în locuințele celor mai modești țăranii, iată ceea ce s-a desprins în bucurător, iată temeiul încrederii țăranimii muncitoare în conducere. Țăranul muncitor știe că această conducere este a lui și că ea îi ascultă glasul.

Așa se întărește alianța dintre clasa muncitoare și țăranimea muncitoare, alianță fundamentală în statul nostru de democrație populară. Alianța aceasta poate să fie ajutată de entuziasm, dar ea se întemeiază de asemenea pe interesul individual al fiecăruia, pe un calcul economic, legat totodată de interesul obștesc. Acest lucru l-a explicat cu prospețime la conferința noastră bătrînul țăran muncitor Gheorghe Gheorghiu care spune: „Munca mea este averea mea, dar ea este totodată o avuție națională”.

Ridicarea țăranimii muncitoare pe o treaptă mai înaltă se mai desprinde și din cîștigarea cunoștințelor agrotehnice de către țăranii. Ei au pătruns importanța mare pe

(Continuare în pagina 7-a)

Cuvîntarea tovarăşului dr. Petru Groza la consfătuirea fruntaşilor în agricultură

(Urmare din pagina 6-a)

care o are aplicarea pe teren a acestei ştiinţe înaintate. Întrebările care s-au pus aici arătau setea ţăranului nostru muncitor de a cunoaşte tot mai multe, dinamismul care îl împinge şi pe el spre perspective mari, spre urcarea de trepte înalte, pe calea dezvoltării în folosul lui, al celorlalţi ţărani muncitori, al nostru al tuturor.

Ceea ce se desprinde mai departe din munca acestor trei zile este entuziasmul care se manifestă în fiecare cuvînt auzit aici, în fiecare întrebare pusă, în fiecare critică făcută, încrederea în cauza mare pe care noi cu toţii o slujim — cauza construirii socialismului. (Aplauze).

Scopul acestei consfătuiri este limpede: angajarea unei mari bătaii pentru a cîştiga pîine mai multă şi mai bună, pentru toţi cei care muncesc, pîine fără de care nu putem exista. Acelaşi bătrîn ţăran pe care am pomenit mai sus spunea aşa de frumos: „Fără pîinea pe care o cîştigăm noi, nu trăiesc nici eu, ţăran, nu trăiesc nici muncitorii în fabrici şi uzine, nu trăiesc nici funcţionarii din birouri, nu zboară în văzduh nici avioanele, nu străbat apele nici submarinele“. Iată o exprimare plastică despre importanţa pîinii în viaţa noastră. În conştiinţa fiecăruia se reflectă şi trăieşte marea această ţel.

Ţăranul muncitor nu mai vorbeşte — aşa cum spunea un alt vorbitor — numai în numele lui. El vorbeşte în numele celor mulţi care lucrează şi în numele realizărilor lor. Unul dintre dv. spunea că după ce s-a scurs un an de zile de

la prima consfătuire, el vorbeşte aici cu încredere mai mare, fiindcă nu mai vorbeşte numai în numele lui ci şi în numele altora.

Am ascultat aici de asemenea cum vorbea tovarăşa Curtu din Semlac: „Cred că la anul vom fi aici de 10 ori mai mulţi de cîţi sîntem astăzi în această sală“. Iar într-o conversaţie pe care am avut-o de dimineaţă cu prietenul nostru, Traian Săvulescu, dînsul a adăugat: „Astăzi sîntem 1.000, mîine vom fi 10.000, poimîine vom fi 100.000 şi pe urmă vor fi atîtea sute de mii că nu-i vom mai putea aduna la consfătuiri, pentru că nu vor mai încăpea nu numai în sala aceasta dar nici în întreg Bucureştiul“. (Aplauze). Şi va fi minunat să ne întîlnim pe terenul de muncă, degajaţi de multele griji pe care ni le pricinuieste orice început greu. Am putea spune chiar de pe acum: La revedere ţărani muncitori, la revedere tehnicieni, savanţi din acest sector, la revedere pe cîmpurile scumpei noastre patrii.

Noi vom face tot posibilul ca totul să pătrundă dincolo de aceste ziduri spre toate meleagurile acestei ţări, dar vom face îndeosebi tot posibilul — şi aceasta este o datorie, o sarcină a noastră — ca chemarea Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului său Central şi a guvernului să fie auzită de toată lumea, să fie auzită de toţi cu acelaşi interes, cu care noi am ascultat-o în această sală. Aşa va fi realizată şi puternica mobilizare a întregii ţărănimii muncitoare şi a tuturor celor care o ajută în munca ei, spre a realiza ceea ce ni se cere

— o producţie globală de cel puţin 10.000.000 tone de grâu şi porumb şi minimum 2.000 kg. porumb boabe la hectar.

Obiectivul este fixat. În luptă vor fi greutăţi, dar greutăţile sînt inerente luptei, şi, dragi tovarăşi şi tovarăşe, de multe ori greutatea luptei te îndirjeşte şi te face luptător; lipsa de greutăţi te moleşeşte. Aşa cum spunea ţăranul muncitor Gheorghe Gheorghiu — pămîntul este greu, e înfîcînit, e tare. Dar aceasta, l-a îndirjit pe prietenul nostru şi l-a făcut să declare de la tribună, cu semeţie aproape: „Sapa mea, plugul meu nu ruginesc; braţele mele nu obosesc şi eu chem la întrecere pe toţi voinicii“.

Pămîntul are duşmanii lui, el are buruieni, are viermi, are fel de fel de insecte care îl necăjesc, îi strică faţa şi el aşteaptă să-i venim într-ajutor. Lenea este complicele duşmanilor pămîntului. Cînd însă porneşti la muncă şi tai mai adînc cu plugul, adînceşti sapa mai tare şi pui mîna pe aceste buruieni şi le smulgi, pămîntul îţi este recunoscător, el produce ceea ce aştepţi de la el şi devine mai bun.

Dragi tovarăşi, ar mai fi multe de spus în urma acestor trei zile de lucru ale noastre. Noi, cei din generaţia noastră, am trăit multe furtuni, însă am trăit şi zile senine de realizări. Aceste zile sînt unele din cele mai frumoase, fiindcă ele constituie un bilanţ al muncii şi al eforturilor oamenilor muncii, ale celor care muncesc la oraşe şi sate în această ţară, în cei 10 ani de zile de cînd ţara noastră a fost eliberată de către marea şi puternica

noastră vecină şi de glorioasa armată sovietică. (Vii aplauze).

Au fost bogaţi în roade aceşti 10 ani — iată sentimentul pe care eu îl înregistrez în urma acestui bilanţ. Aceasta însă nu trebuie să ne ameţească şi să ne facă să devenim îngîmfaţi, ci trebuie să ne oblige la mai multă muncă, la mai multe eforturi, la o mai mare dragoste de patrie.

Avem în faţa noastră o luptă grea împotriva duşmanilor. Duşmanii noştri sînt acei miliardari, aţîţători la război, care zi şi noapte uneltesc contra muncii paşnice a popoarelor iubitoare de pace, care zi şi noapte caută unelte cu care să distrugă roadele muncii popoarelor de pe tot întinsul pămîntului, să distrugă munca noastră, a celor din lagărul păcii. Sînt apoi sateliţii lor, sînt agenţii lor ascunşi înăuntrul ţării noastre, acei şerpi veninoşi care răspîndesc diferite zvonuri. Iată duşmanul. Faţă de acest duşman, nu trebuie să ne adormim vigilenţa, aşa cum nici în munca pe care o ducem pe ogoare nu trebuie să oprim lupta noastră împotriva duşmanilor culturilor, ci trebuie să împlîntăm sapele mai adînc şi să nu lăsăm să ruginescă plugurile.

Tovarăşi, este o vorbă veche: „La sfîrşit se va vedea ce a fost la început“. La vară la seceriş, la toamnă la cules, văzînd rodul muncii noastre, ne vom da seama ce a fost la începutul acestei campanii. De aceea să fim gata, să plecăm la această luptă, luptă care nu este numai pentru pîine, ci este lupta păcii, cea mai frumoasă dintre toate luptele. (Aplauze prelungite, toţi se ridică în picioare).

In prag de primăvară

Răsadurile de roşii din răsadniţele colhozului „Molotov“, ţinutul Altai, cresc şi se inzdrăvenesc văzînd cu ochii, datorită hărniciei colhoznicilor.

O mulgătoare fruntaşă

Muncind cu rîvnă şi îmbogăţindu-şi necontenit cunoştinţele, mulgătoarea Alexandra Petrovna Kasatkina din sovhozul „Nikonovskoe“, regiunea Moscova, a ajuns să îngrijească cu multă pricepere vacile pe care le are în seamă şi să dobindească an de an o producţie tot mai mare de lapte.

N-a fost uşor pentru Kasatkina să obţină de la fiecare vacă cîte 5.000 kg. lapte pe an, dar şi mai greu a fost atunci cînd a început întrecerea pentru o producţie anuală de lapte de 6.000 kg. Dar Kasatkina a studiat însuşirile fiecărei vaci şi a stabilit raţiile de hrană cele mai potrivite fiecăreia.

Şi iată că a venit ziua cînd a fost atinsă şi depăşită cantitatea de 6.000 kg. În anul 1951 Kasatkina a obţinut de la fiecare vacă cîte 6.582 kg. lapte, pentru care a fost distinsă cu titlul de Eroină a Muncii Socialiste.

Dar Alexandra Petrovna nu s-a oprit aici. Ea şi-a luat angajamentul să ob-

ţină 7.000 kg. lapte pe an şi s-a ţinut de făgăduială: în anul 1954 a obţinut cîte 7.173 kg. lapte de la fiecare vacă, cucerind locul întâi în întrecerea socialistă.

În prezent Alexandra

Kasatkina munceşte cu însufleţire în primele rinduri ale îngrijitorilor de animale pentru îndeplinirea cu succes a Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea creşterii animalelor. Ea şi-a luat angajamentul să obţină în acest an cîte 7.200 kg. lapte de la fiecare din vacile pe care le are în seamă.

Tabelul de indici al sovhozului întăreşte zi de zi convingerea tuturor că şi de data aceasta ea îşi va îndeplini cu cinste angajamentul. Chiar şi acum, în cele mai grele zile ale perioadei de iernare, Kasatkina obţine cîte 20 kg. lapte pe zi de la fiecare vacă.

Cerc muzical într-un sat

În satul Novo-Aidar din regiunea Vorosilovgrad s-a deschis un cerc muzical al filarmonicei regionale. La clubul raional s-a ţinut de curînd prima conferinţă din cadrul acestui cerc. Ansamblul simfonic şi soliştii filarmonice au interpretat o serie de tucrări care oglindesc dezvoltarea cîntecului sovietic.

Aproape 200 colhoznici din Novo-Aidar sînt abonaţi la cerc. Ei vor asculta o serie de interesante conferinţe-concerte.

Aceasta este a 11-a filială a cercului muzical al filarmonice. Audiţii de muzică simfonică se fac în numeroase sate din regiune.

La cercul agrotehnic din Dragoslavele

Se apropie ora 4 după amiază, când cercul agrotehnic din Dragoslavele-Pitești își va începe lecția. In sala căminului cultural, sosesc grupuri-grupuri de țărani muncitori, purtând fiecare sub braț caietul de notițe. La cercul agrotehnic sînt numai 21 înscriși, însă cu fiecare lecție numărul participanților sporște. De pildă, azi sînt prezenți în sală 30 țărani muncitori.

Incepe lecția. Lectorul Vulpe Spiridon vorbește cursanților despre pregătirea răsadnițelor. Fiecare își notează cu grijă lucrările ce trebuie făcute. In caietele lor se pot citi însemnări atît despre cultivarea culturilor de cîmp, cit și despre muncile din grădina de legume și zarzavat.

— Să mergem acum la lotul experimental, să aplicăm cele învățate — anunță lectorul.

Lucrările încep sub conducerea tovarășilor Vulpe Spiridon, lector, și Dumitrescu I., tehnician agronom. Femeile trec prin

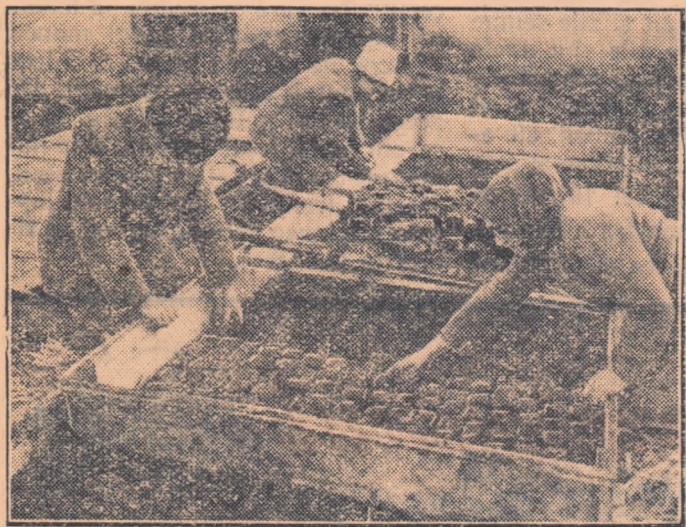
ciur pămîntul și nisipul. Cițiva tineri cară frunziș și bălegar de cal. Apoi amestecă bălegarul, pămîntul, frunzele și nisipul pregătite: 3 lopeți cu frunze și pămînt, o lopată de nisip.. Se face nivelarea, facerea șirurilor cu o șipcă, semănătul, și însfirșit punerea geamurilor și rogojinilor pregătite încă mai dinainte.

— Dar cu răsadnița asta goală ce facem? întrebă curios Predoiu Constantin.

— Cum, nu știi? îi răspunse cam cu mirare țărancă muncitoare Bădic Elisabeta. — Pentru repicare... Uite, am scris chiar și in caiet!...

Lucrările din lotul experimental au luat sfîrșit pe ziua de azi. Elevii cercului agrotehnic se îndreaptă apoi spre casele lor. Ei sînt hotărîți să dea viață tuturor învățăturilor primite la cercul agrotehnic. Lectorul Vulpe Spiridon și tehnicianul agronom vor fi alături de ei pe ogor în fiecare zi și totdeauna le vor da sfat bun.

I. G. Răducu
corespondent

Colectiviștii din Berveni, raionul Carei, s-au convins că aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în cultura legumelor duce la obținerea de recolte sporite. Iată-i așezînd în răsadnițe cuburile nutritive.

Lucrînd după îndrumările date de cercetătorii științei, nenumărați oameni ai muncii de pe ogoare au obținut recolte de 2—3 ori mai mari decît ale celor ce au semănat obișnuit, cu mașina în rînduri. Astfel, semînînd în pătrat, colectiviștii din comuna Rătești, raionul Satu Mare, au obținut 6.000 kg. boabe porumb la hectar, țăranel muncitor Sarközi Ștefan din comuna Jibou, regiunea Cluj, a obținut 5.400 kg. boabe porumb la hectar și 2.080 kg. floarea soarelui la hectar, țăranel muncitor Todită Albu din Răucești, raionul Tg. Neamț, a scos 30.800 kg. cartofi la hectar și ca ei mai sînt mulți alții.

Acum, în pragul campaniei de primăvară, experiența frunțașilor să ne fie exemplu și îndemn. Deci, îndată ce coamele brazdelor se vor zvînta, vom grăpa bine pămîntul, iar cu cîteva zile înainte de semănat îl vom marca în lung și lat cu ajutorul marculatorului. Acest marculator, care seamănă cu o greblă mare, îl construim astfel: luăm o birnă de 4—5 m. lungime, iar pe aceasta fixăm vreo 6—8 dinți, tot de lemn, de 5 cm. grosime și de 25 cm. lungime, la depărtare de 50—80 cm. unul de altul. Distanța dintre dinți depinde de portul plantei ca și de regiunea în care o cultivăm. Apoi, de o parte

Cum trebuie să facem semănatul în pătrat

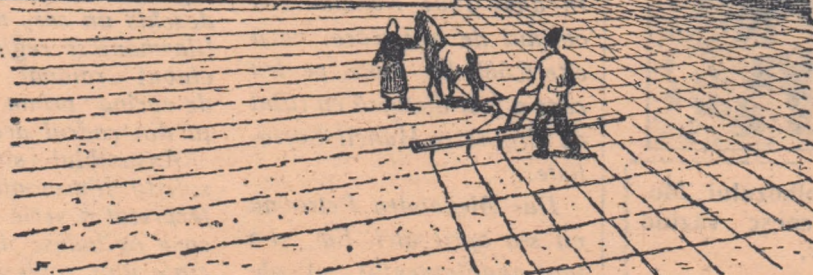
a scîndurii fixăm 2 hulube pentru cal, iar de cealaltă parte 2 coarne pentru condus.

Porumbul cu port înalt, în regiunile umede, are nevoie de o distanță de 80 cm. între plante și de cîte 2 plante la cuib, pentru a da recolta cea mai bună; în regiunile secetoase el cere o distanță de 70 cm. între plante și numai cîte o plantă la cuib. Porumbul cu port mic trebuie să-l semănăm la 70 pe 70 cm. (pe rînd și între rînduri) lăsînd apoi cîte 2 plante la cuib.

Floarea soarelui, în regiunile umede, o vom semăna la distanța de 60 cm., iar în regiunile secetoase la 70 cm., lăsînd în amîndouă cazurile cîte 2 plante la cuib. Cartoful îl vom planta fie cu un tubercul în cuib, la depărtare de 50 pe 50 cm., fie cu cîte doi tuberculi în fiecare cuib depărtat la 60 cm.

Semănatul în cuiburi îl vom face cu sapa (la porumb e bine să folosim plantatorul de mîna) și exact în locurile unde liniile trasate de marculator se întretaie. Adîncimea la

ÎN TOUL PREGĂTIRILOR pentru ÎNSĂMÎNȚĂRI

Cu hărnicie zorc munca pe ogoare

Harnici sînt țărani muncitori din comunele Dumbrăvățul de Jos și Isaccea, raionul Tulcea. Mulți dintre ei au arat și însămîntat de acum o bună parte din suprafețele planificate. Iasca Danilov, Andrei M. Ilie, Petre Crîcană și alți țărani muncitori din Dumbrăvățul de Jos au terminat de însămîntat întreaga suprafață cu grîu de primăvară. Baibuli Dumitru și Ivan Mitrofan din Isaccea au însămîntat cîte 0,50 ha. orz, iar Nicolae Criceanu și Cîrvăneanu Dumitru au terminat arăturile pentru însămîntările de primăvară.

Primii au semănat floarea soarelui

Anul acesta, în multe părți ale țării primăvara și-a trimis vestitorii mai devreme ca-n alți ani. Pămîntul s-a încălzit, și deci vremea este potrivită pentru însămîntări.

Urmînd îndemnul tehnicienilor, țăranel muncitor Năstase Trifan a fost primul în comuna Făurei din raionul Focșani, care a băgat plugul în brazdă, însămîntînd 0,50 ha, cu floarea soarelui.

„Însămîntez la timp, culeg recoltă bogată” așa și-a zis și țăranel muncitor Gheorghe Radu din satul Jorăști. Și a doua zi a însămîntat și el 0,50 ha. cu floarea soarelui.

Răsadurile țăranelor muncitori întovărășiți din Spanțov, raionul Oltenița, semădate din vreme, au răsărit frumos. Încă din primele zile ale lui februarie, întovărășiții au început îngrijirea lor.

In fotografie, iată-i aerisînd răsadurile de roșii și ardei și plivîndu-le de buruieni.

Se pregătesc pentru o victorie deplină

Colectiviștii din Leordeni, raionul Topoloveni, au terminat primii în sat reparatul uneltelor și mașinilor agricole, iar semințele le-au selecționat în întregime. Totodată ei au făcut din vreme probe de încercare a puterii de încoltire a semințelor.

Exemplul harnicilor colectiviști a fost îndată urmat și de țărani muncitori cu gospodărie individuală din Leordeni. Aceștia au început să facă chiar consfătuiri între ei, ca în felul acesta să-și organizeze mai bine munca. O astfel de consfătuire s-a ținut de curînd la casa țăranelui muncitor Petre Bunescu, unde s-au strîns mai mulți săteni ca să discute despre

ce au făcut și ce trebuie să mai facă în această perioadă. Petre Bunescu a arătat că el și-a reparat grapa, plugul și și-a selecționat sămînța. Aurel Bălărie, de asemenea, a terminat cu reparatul, angajîndu-se totodată să-l ajute pe Ivan Bunescu să-și are cele 5 pogoane și să-l împrumute cu sămînța necesară. Au vorbit apoi și Ion Vișinescu și ceilalți țărani muncitori și s-au înțeles cu toții să termine în sectorul lor în cel mai scurt timp reparațiile și să se ajute între ei, astfel ca în campania de primăvară comuna lor să fie frunțaș pe raion.

Gheorghe Breazu și
Marin Tușan
corespondenți

care vom semăna depinde de asemeni de felul plantei, felul pămîntului și umezeala lui. Porumbul îl vom semăna la 7—10 cm. adîncime, iar floarea soarelui la 6—8 cm. — mai adînc în pămînturile ușoare și uscate și mai la suprafață în solurile grele și umede. La fiecare cuib vom pune 3—4 semințe, apoi le vom acoperi cu pămînt. Din plantele răsărite însă nu vom lăsa decît 1—2 fire — cele mai viguroase. Cartoful îl vom planta la adîncime de 8—12 cm.

Prin aplicarea metodei de semănare în cuiburi așezate în pătrat, plantele folosesc deopotrivă apa, hrana și lumina. Prășitul se poate face cu prășitoarea trasă de cal sau cu cultivatorul tras de tractor, atît în lung cît și în lat. In felul acesta prășitul mecanic se poate face la timp, oricînd, ușurînd totodată munca omului. Apoi la semănare se întrebuintează o cantitate de sămînță mult mai mică decît la semănatul obișnuit.

Dacă vom porni astfel cu toții la aplicarea acestei metode înaintate, putem fi siguri că în țara noastră se pot obține nu numai 2.000 kg. porumb în medie la hectar sau 1.050 kg. floarea soarelui la hectar — cum s-a prevăzut — ci mult mai mult.

Ing. M. EUSTAȚIU

Angajamentul lui Grigore Văduva

Pe Grigore Văduva îl găsești tot timpul lucrând. Și câte treburi n-are de făcut omul în ograda sa? Și în ziua când echipa pentru stringerea de semnături i-a bătut în poartă, Grigore Văduva se afla în plină muncă. Incărcase omul carul cu gunoi de grajd și se pregătea să-l ducă la cîmp.

Lăsă furca și biciul de-o parte și răspunzînd la binețe, ură bun sosit oaspeților, poftindu-i în casă. În fața listei, gîndurile îl purtară la suferințele îndurate pe vremea războiului pus la cale de hitleriști. Rostul multor întîmplări și-au găsit dezlegare în mintea sa, de cînd cartea și ziarul sînt scrise pentru luminarea omului. Acum știe că nebulnia lui Hitler n-ar fi putut ajunge atît de departe dacă n-ar fi fost la mijloc mîna imperialiștilor americani și englezi. Aceeași mîna imperialistă împinge și pregătește pentru război militarismul german, scornește planuri de folosire a bombei atomice. Numai că asemenea nelegiuiri nu trebuie să se mai întîmple.

Pentru ca omenirea să fie ferită de grozăviile unui nou măcei, își așterne Grigore Văduva semnătura pe Apelul de la Viena.

— Acum cînd semnez Apelul Consiliului Mondial al Păcii — ține să spună gospodarul — eu sînt gața pregătit pentru muncile de primăvară.

Nu-i nici o laudă în vorbele sale.

Vizitîndu-i ograda, îți dai seama că uneltele agricole sînt toate reparate și puse la locul lor, sămînța aleasă, bălegarul cărat la cîmp.

— Angajamentul meu — spune Grigore Văduva — este să încep la vreme muncile pe ogor și să lucrez în așa fel cîmpul ca să obțin recolte și mai mari ca anul trecut.

Țăranii muncitori din Glodeni, regiunea Craiova, îl cunosc bine pe Grigore Văduva. Vorba lui e vorbă. Ca și în anii trecuți, el se va afla în rîndul fruntașilor în obținerea de recolte bogate în comuna lor.

I. Sbirciog
corespondent

Cu fiecare zi alte zeci de mii de semnături se aștern pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Bărbați, femei și tineri aparținînd minorităților naționale, semnează cu aceeași dragoste și căldură Apelul de la Viena.

Fotografia o înfățișează pe țărancă muncitoare maghiară Gulacsi Victoria din comuna Ghioc, raionul Lipova, semnînd Apelul.

Mai puțină vorbărie și mai multe fapte

Colegii de muncă îl prețuiesc pe Troie Florian, directorul școlii de 7 ani din comuna Leși, raionul Oradea, ca pe un bun orator. Mulți dintre ei își amintesc de una din ședințele din ziua de 28 octombrie 1953. Cu fața încruntată, cu vocea hotărîtă, directorul se străduia să cheme la datorie cele 10 cadre didactice. 30 de analfabeți, înscriși în anul I, așteptau să soarbă din cupa abecedarului, bucuria de a ști carte.

A trecut iarna lui 1953. A venit vara, apoi toamna anului 1954. Învățătorii și profesorii de la școala Leși erau departe de a simți bucuria muncii. Mindria școlii lor, erau numai rezultatele obținute de soții Sendruțu: 4 neștiutori de carte, care au învățat rostul socotitului și scrisului.

10 noiembrie 1954. O nouă ședință, o nouă oratorie, o nouă perdea, după care se ascund lipsurile muncii. Dacă îl întreb pe tovarășul Pop Nistor cum lucrează cu analfabeții, îți răspunde obișnuit, fără ocol: „Ei, tovarășe, asta-i o problemă discutată. Toți veniți să vă dăm date, însă dacă ați ști câte avem noi pe cap: frecvență, școlarizare, planuri de lecții, muncă culturală, referate la consfătuiri și pe deasupra să înveți carte pe Teglaș, pe Horvath“. Același răspuns îl dă și tovarășii Petruț Gavril, Achim Florica. Cadrele didactice de la această școală susțin că în comuna Leși, analfabeții nu pot fi aduși la cursurile de alfabetizare. Potrivnice cu părerea lor stau rezultatele pozitive, obținute de soții Sendruțu, stă munea creatoare a învățătorilor și profesorilor din comunele învecinate.

Dar la școala Leși spiritul muncii creatoare a fost tocit și transformat în nepăsare.

Sfatul popular comunal, secțiunea de învățămînt raională, au controlat și sprijinit superficial munca de alfabetizare în comuna Leși. E timpul ca în această comună, cadrele didactice, ajutate de sfatul popular comunal să treacă la activitate practică în scopul lichidării neștiinței de carte.

Gh. Fleancu

Nutrețul ciorilor

Un bob de grîu,
purtat de vînt,
căzu
pe-o palmă de pămînt,
ling-un ogor arat adînc.
Din brazda largă,
așfinată,
creștea un fir de grîu,
un fînc.
Văzînd privirea-i speriată
ii zise firul:

— Bob răzleț,
ascunde-te-n pămînt de grabă,
că altfel
iese proastă treabă:
Te-or face ciorile nutreț.
— Nu pot,

căci lutul este tare
(răspunse bobul)
și mă doare.
Atît vorbi,
și-un vînt hoinar
il azvirli
pe alt hotar,
de unde
un cioroi urî,
il prinse
...și-l dădu pe gît.

★
Tîlcu-i ca brazda cea adîncă:
De-o semeni bine în pămînt,
Sămînța nu mai zboară-n vînt
Și nici cioroiul n-o mînîncă!

Stelian Filip

Încă o comună radioficată

De curînd, comuna Nochrîc din raionul Agnita, a fost radioficată.

În acest raion sînt acum patru comune radioficate, avînd un număr total de 1.670 difuzoare instalate în casele sătenilor.

Țăranii muncitori urmăresc cu regularitate conferințele și sfaturile privitoare la lucrările agricole. Difuzoarele le aduc vești din țară și străinătate

Tită Victor
corespondent

Nu se află om cinstit care să nu fi fost cutremurat de ură și dezgust cînd a aflat de atacul banditesc săvîrșit asupra Legației noastre din Berna de o mîna de legionari fugiți din țară de teama judecării poporului. Te revoltă sălbăticia cu care au devastat aceste lepădături mobile Legației, cu care au distrus arhiva și indeosebi sălbăticia cu care l-au injunghiat pe șoferul Legației, Aurel Șețu.

În zilele ce au urmat, la redacția noastră au sosit teancuri de scrisori de prin Baia Mare și Galați, Arad și Bacău, din toate colțurile patriei noastre, scrisori din ale căror slove țîșnește ura și indignarea nestăpînită a sute de mii de țărani muncitori împotriva jandurilor de la Berna. Și această indignare a cuprins mulțime de oameni din alte țări. Chiar și în țara în care s-a infăptuit atacul mișlesc, sumedenie de cetățeni

Criminalii legionari și mai marii lor trebuie să răspundă pentru crima săvîrșită

au înfierat cu toată țaria nelegiuirea huliganilor legionari. Și cum ar fi putut fi altfel, cînd atacul săvîrșit împotriva Legației țării noastre e un act de banditism fără seamăn în relațiile diplomatice dintre state? Într-adevăr, toți știm că reprezentanții diplomației aflați în străinătate sînt organe ale puterii suverane a statului care i-a numit. Țara gazdă are obligația prin lege de a veghea la asigurarea vieții trimișilor statelor și de a garanta inviolabilitatea sediului Legației. Este firesc de aceea să ne întrebăm, de ce autoritățile elvețiene i-au lăsat pe bandiți să țîna sub ocupație atîta vreme Legația noastră? Este firesc să ne întrebăm, de ce Aurel Șețu a fost lăsat să zacă într-un lac de sînge timp de 7 ore și nu i s-a dat pri-

mul ajutor medical decît cînd acesta nu i-a mai folosit la nimic. Cui au vrut să le fie astfel pe plac autoritățile elvețiene?

Atacul banditesc de la Berna a fost fără îndoială pregătît din vreme și cu de-amănuntul. El face parte din acele lovituri așa zise „de forță“, puse la cale de cercurile agresive ale Statelor Unite, menite să înrăutățească situația din Europa. Faptul că în imediata apropiere a Legației noastre s-a găsit în noaptea atacului o mașină americană pregătită pentru fuga asasinilor, destăinuirile unor ziare, dovedesc legătura strînsă dintre atacul asupra Legației noastre de la Berna și spionajul american din Elveția. Sub titlul „Asasinii plătiți“, ziarul „Daily Worker“, de pildă, vorbind despre atacul

de la Berna, scrie că în numeroase țări din Apus există organizații care înlesnesc crimele, sabotajele împotriva democrațiilor populare și că aceste organizații sînt finanțate cu dolari.

Autoritățile elvețiene s-au purtat și se poartă cum nu se poate mai ciudat față de bandiți. Asasinii au fost lăsați să-și facă de cap în sediul Legației atîta timp. Dintre ei pînă la urmă cîțiva „au scăpat“, deși sediul era chipurile inconjurat de armată. Cu toate că cercetările se află în mîinile procuraturii elvețiene, șeful bandei nu numai că are legături cu complicitii lui, dar dă și interviuri ziarelor. Acestea și multe altele ne arată cît sînt de grăbite autoritățile elvețiene să fie pe placul asasinilor și mai marilor

lor și cît sînt de puțin grăbite să dea satisfacție statului nostru, un stat cu care Elveția are relații normale. Autoritățile elvețiene sînt neutre cînd trebuie să se achite de datoriile lor către țara noastră, dar uită a mai fi neutre cînd e vorba de pîrtinirea asasinilor, vînzătorilor de țară.

Așa cum s-a arătat și în cele două note trimise de guvernul nostru, autoritățile elvețiene trebuie să facă cît mai grabnic deplină lumină în problema atacului mișlesc de la Berna. O cere setea de dreptate a fiecăruia dintre noi. O cere legile diplomatice ale tuturor țărilor și însași legile Elveției, țara unde s-a săvîrșit tîlhăria, asasinatul. Să se stabilească exact identitatea vinovaților. Familia lui Aurel Șețu trebuie să fie despăgubită. Ucigașii să fie extradați spre a-și primi neîntîrziat pedeapsa binemeritată.

Viața satelor oglindită de corespondenții noștri voluntari

SEMNEAZĂ CU INSUFLEȚIRE APELUL PACII

Țăranii muncitori din comuna Merei, raionul Buzău, semnează cu toată dragostea și încrederea în victoria păcii, Apelul de la Viena. Printre primii care și-au pus semnătura pe Apel sînt Luxa Dinescu, mama a 6 copii, Dumitru Mocanu, invalid de război, Mircea Briceag și alții. Prin semnătura lor alături de semnăturile tuturor oamenilor dornici de pace, ei se ridică împotriva pregătirilor imperialiștilor de a provoca războiul atomic.

Paul Duță

SEMNAREA APELULUI IN CERNEȘTI

Zilele trecute, cînd în Cernești, raionul Tg. Lăpuș, echipe formate din deputați, învățători și țărani muncitori au pornit din casă în casă să strîngă semnături pe Apelul de la Viena, cerneștenii au fost neșpuși de bucuroși. Peste 1.000 țărani muncitori și-au pus semnătura pe Apelul de la Viena. Semnînd Apelul, țărancă muncitoare Cozmița Ratița a spus: „Bărbatul meu a fost în război. Am cunoscut mizeriile și îngrijorările de atunci. Am cunoscut mizeria traiului de altădată. Cum să nu-mi dau semnătura? Doar e vorba de liniștea și fericirea căminului meu. Niciodată uci-gașii n-au să se mai joace cu viețile noastre“.

Ion Biscă

Printre cei mai activi corespondenți

Știe să minuiască cu iscusință plugul, sapa, coasa. Rar întilnești în comuna Cîndești din raionul Buhuși vreun țăran muncitor care să-l întrecă în muncă. În ultimii ani a învățat să minuiască cu pricepere și condeiul. El își dă seama că socialismul se construiește cu oamenii harnici, luminați. De aceea, deseori seara zăbovește pînă tîrziu. Citește cărți, ziare, reviste. Le studiază cu pasiune, cu dragoste. Apoi nu se culcă pînă nu așterne cîteva rînduri pe hîrtie. Este hotărît ca și în munca de corespondent voluntar să nu se lase mai prejos ca alții.

Intr-adevăr, tovarășul Tache Vasilache se numără printre cei mai activi corespondenți ai revistei

noastre. El ne scrie despre cele mai importante probleme din viața satului. Din scrisorile lui reiese limpede că iubește cu înflăcărare această muncă. De asemeni, mai reiese că-i e drag satul și oamenii despre care vorbește în materialele trimise. Fiecare țăran muncitor, tînar sau vîrstnic, se mîndrește cu corespondentul lor. Și cum să nu se mîndrească, cînd Tache Vasilache popularizează succesele, scoate la iveală lipsurile și luptă cot la cot cu ei pentru o viață tot mai îmbelșugată.

Răsfoind ultimele numere ale revistei „Albina“, ai să întilnești printre știrile scrise de corespondenții voluntari și materiale semnate de tovarășul Tache Vasilache.

În materialul „Dau viață angajamentelor luate“, el înfățișează un aspect din munca culturală. Vorbește despre conferințele cu caracter agrotehnic care s-au ținut la căminul cultural și cum au aplicat aceste învățături țăranii muncitori Gheorghe I. Sirbu, Gheorghe St. Amaran-dei, V. I. Nistor și alții. În alt număr e publicată în pagina întâia o scrisoare din Cîndești, care tratează problema luptei pentru pace. Iată cuvintele cu care încheie scrisoarea corespondentul voluntar Tache Vasilache: „Ascultînd în aceste zile bătaia inimii satului, îți dai seama că toți, mici și mari, cei 5.000 locuitori ai comunei Cîndești, iubim fierbinte viața și nu vom precupeți nimic pentru triumful ei“.

AU ÎNSAMINȚAT 7 HECTARE CU MAZARE

Mulți țărani muncitori din comuna Găujani, raionul Giurgiu, au încheiat contracte cu statul pentru a cultiva mazare. Și pentru a obține recolte sporite, încă din luna februarie Nicolae Pope, Marîn Dan, Gică Mangeac, Păun Dan și alții au însămîntat fiecare cîte 0,50 hectare cu mazare.

Mierlea Ion

CU TREI ZILE ÎNAINTE

Muncind cu însuflețire și pricepere, muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Devesel, raionul Caracal, au terminat reparatul mașinilor și utilitatelor agricole de trei zile înainte de termenul fixat. Cele mai multe reparații au fost obținute de către mecanicii Dinof Boris, Ion Smărăndescu, Radu Gheorghe, precum și de cei 6 muncitori de la uzinele „Independența“ Sibiu, care au venit să sprijine în muncă această gospodărie de stat. Odată cu reparațiile s-a condiționat întreaga cantitate de semințe necesară pentru însămîntări și s-au cărat pe ogoare 800 tone gunoi de grajd.

M. Gheorghe

LUCRĂRILE ÎN OREZĂRIE CONTINUA

La orezăria gospodăriei agricole de stat Pitulați, regiunea Galați s-au reparat cele cinci motoare stabile pentru pomparea apei și s-a amenajat pămîntul pe parcele. Acum se continuă cu săparea și curățirea canalelor de irigare. S-au evidențiat în aceste munci tovarășii Ilie Bălan, Nicu Bratu și Stan Davidescu.

Vasilica Tăslăoanu

NOUȚĂȚI DE PRIN COOPERATIVELE SĂTEȘTI

● În fața gazetelor de pe rețele a căminului cultural din satul Patru Frați s-a oprit un grup de țărani muncitori din comună. Ca de obicei gazeta le vorbește despre ultimele noutăți din sat. Iată-i acum popularizați la loc de cinste pe fruntașii satului la contractări de animale. Printre ei îi aflăm pe țărani muncitori: St. M. Jianu care a contractat o vacă în greutate de 280 kg. și pe care s-a angajat s-o predea cu un spor de 220 kg, Constantin Gh. Ene, care a contractat doi porci, Dumitru Gh. Ene și Ion Gh. Dumitru.

Acestea sînt exemple demne de urmat.

Ștefan Tănase

● Zilele trecute în comuna Dîmbău, raionul Tîrnăveni, a avut loc adunarea generală a membrilor cooperativei. După ce s-a citit darea de seamă, au urmat discuții în care țărani muncitori au arătat multe lipsuri din activitatea salariaților cooperativei și au venit cu propuneri noi de îmbunătățire a muncii. S-a ales apoi noul consiliu de conducere al cooperativei. Luînd cuvîntul, tovarășul Cîdea Vasile, președintele noului consiliu de conducere și-a luat angajamentul să ducă la bun

sfîrșit sarcinile prevăzute în proiectul de hotărîri votat de toți membrii prezenți.

Aurel S.

● Printre cei care au încheiat contracte cu O.R.A.C.A. pentru a crește și îngrășa animale, se numără și gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Plavă“ din comuna Cenad, raionul Sînnicolaul Mare. Colectiviștii și-au luat angajamentul prin contract să predea la 20 aprilie a.c. 20 miei, iar la 1 noiembrie, 40 porci grași. Pentru aceasta, încă de pe acum ei dau o deosebită îngrijire mieilor și porcilor.

Jambor Iosif

NI SE SEMNALEAZĂ CĂ:

● Din cauză că podul ce trece peste pîrîul Hotărășca e stricat, locuitorii din comuna Pleșcoi, raionul Buzău, sînt nevoiți să treacă cu carele peste podul Mărgineni sau pe cel de la Berca, făcînd un ocol

de peste 50 kilometri. Oare cum se vor desfășura însămînțările în primăvară în această comună, dacă circulația este întreruptă? Ce au de spus organele locale? Cînd au de gînd să repare podul?

Ivistică Sava

● În locul bibliotecii căminului cultural din comuna Tăuț, raionul Ineu, stă părăsit un aparat de proiecție pentru diafilme de mai bine de 6 luni. Dia-

filmele tratează probleme interesante, ca de exemplu paza contra incendiilor și altele. Cu toate că tovarășul Stoica Nicu, directorul căminului, a fost sesizat de mai multe ori de aceste lipsuri, el n-a luat pînă acum nici o măsură.

E. Frunză

● Se implinesc aproape trei ani de cînd în comuna Jupănești, raionul Gilort, a fost turnată temelie pentru construirea unei școli. Însă din nepăsarea comitetului executiv al sfatului popular comunal, lucrările de construcție n-au mai continuat. În momentul de față cărămizile și cimentul nu mai pot fi folosite, din cauză că au stat tot timpul în ploaie și vînt.

I. Mihalcea

● Țăranii muncitori din comuna Snagov, regiunea București, au plătit anul trecut autoimpunerea pentru a prelungi rețeaua electrică în tot satul. Însă

sfatul popular comunal manifestă o totală lipsă de interes pentru această acțiunea obștească. Din cei 18.000 lei încasați, nu s-a cumpărat decît sîrma.

T. Vasilica

● Factorul Hulpuș David de la oficiul poștal Luduș, regiunea Cîuj, distribuie în mod defectuos corespondența. Deseori el o încredințează persoanelor străine. De aceea corespondența ajunge la domiciliul destinatarului cu

foarte multă întîrziere. De cele mai multe ori plicurile ajung deschise și rupte.

Aurel Seulan

● În comuna Sîriu, raionul Cislău, nu se desfășoară nici un fel de activitate culturală. În localul căminului cultural a fost mutat restaurantul, fără ca sfatul popular comunal să dea altă cameră în loc. Acum tinerii și vîrstnicii nu mai au unde să se adune, să mai asculte o conferință sau să citească vreo carte. Colectivile de ziare și reviste, precum și cărțile, stau la directorul căminului cultural acasă.

Buculei Ichim

● În satul Jac din raionul Jibou, a fost construit anul trecut, prin autoimpunere, un cămin cultural. Totuși, nici pînă în prezent căminul nu este acoperit în întregime. Deși în comună există țigla, sfatul

popular nu a luat încă măsuri ca acoperișul să fie terminat.

Crecan Simion

● Țăranii muncitori din satul Nepos, raionul Năsăud, sînt dornici de învățatură. Ei vor să se ducă la căminul cultural să vadă o șezătoare culturală și să asculte conferințe. Dar la

cămin nu s-a ținut de cîteva luni nici un program artistic, nici o conferință, iar tovarășul Lupu Ion, directorul căminului cultural, nici nu se sinchisește de acest lucru.

Pop Grigore

INCETAREA STĂRII DE RĂZBOI INTRE R.P.R. ȘI GERMANIA

În ședința din 7 martie a.c., Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine a luat în discuție propunerea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine privind încetarea stării de război între R.P.R. și Germania.

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului

Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, a făcut o expunere asupra acestei probleme.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine a adoptat următorul decret:

La propunerea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, Prezidiul Marii Adunări Na-

ționale a Republicii Populare Romine decretează:

Articol unic. — Starea de război declarată Germaniei de către România la 24 august 1944 încetează.

Încetarea stării de război cu Germania nu afectează drepturile și obligațiile reciproce ale României și Germaniei rezultând din acordurile internaționale în vigoare.

Dat în București la 7 martie 1955.

Președintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale
P. GROZA

Secretarul Prezidiului Marii
Adunări Naționale
A. BUNACIU

RĂSPUNS LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Ce este și la ce servește planul S.E.A.T.O.

Un grup de cititori ne întreabă: Ce se ascunde în spatele acestei denumiri? Pe scurt, titlul acestui nou cuvânt intrat în limbajul propagandei americane se reduce la o nouă înjghebare războinică pusă la cale de cercurile conducătoare americane.

Anii de după cel de-al doilea război mondial au zguduit puternic stăpînirea imperialistă în Asia. Valul revoluționar a urnit la lupta pentru eliberare națională mai toate popoarele Asiei: îndeosebi cele ale Asiei de sud-vest. Marele popor chinez, răsturnând domnia trădătorului Cian Kai-și, și-a făurit republica populară. China a încetat să mai fie o moșie străină. Ea este acum o mare putere în lume. În Coreea de Nord și Vietnamul de Nord, de asemenea, popoarele și-au luat cîrmuirea în propriile lor mîini. India a devenit republică, factor însemnat în lupta pentru pace. Popoarele Indoneziei, Birmaniei, Ceylonului s-au saturat și ele și nu vor să mai aibă

pe grumaji povara stăpînitorilor nepoftiți.

Ca să-și repare căruța care scîrție, imperialiștii apuseni, în cap cu cei din S.U.A., caută s-o împănizeze cu fel și fel de înjghebări războinice, cu gînd să sperie popoarele. Una din aceste înjghebări războinice este și planul S.E.A.T.O. În afară de cele trei puteri apusene, în această înjghebare războinică mai sînt cuprinse unele țări din Asia ca Tailanda și Filipinele, unde cîrmuiesc guverne vîndute imperialiștilor. Bineînțeles că imperialiștii au grijă să-și ascundă planurile lor războinice prezentîndu-le drept planuri de apărare. De ce-o fi nevoie să se apere S.U.A., Anglia și Franța tocmai la zeci de mii de kilometri? Oricine își dă seama că în dosul vorbelor de apărare stau planuri de atac și cîmpire. Da, Imperialiștii din apus, îndeosebi cei americani, vor să aibă din nou sub călcîiul lor popoarele Asiei. Le stă ca un spin în coastă și le răstoarnă orice plan drăcesc, marea putere care s-a ivit în

Asia și acționează pentru pace - R. P. Chineză. De aceea, s-au strîns imperialiștii în coaliția războinică pe care au botezat-o S.E.A.T.O.

Se vede treaba însă că mersul evenimentelor nu le dă de loc liniștea dorită imperialiștilor, nici după ce au purces la hărțuirea țării războinice. Pe lângă împotrivirea tot mai îndrăjită a popoarelor asiatice se mai adaugă și neînțelegerile dintre imperialiștii înșiși. Conferința avută de curînd la Bangkok (Tailanda), deși s-a ținut cu ușile zăvorîte, tot a făcut să răbufnească neînțelegerile aflate între americani și englezi. Călătorile lui Dulles și Eden, miniștri de externe ai S.U.A. și Angliei, în diferite capitale de țări asiatice, n-au reușit să domolească neînțelegerile dintre imperialiști.

Respingînd planurile războinice scornite și întreținute de imperialiști, popoarele Asiei se unesc în lupta lor pentru menținerea păcii în această parte de lume.

„Graficul d-lui Dulles” și popoarele europene

Pe masa de lucru a d-lui Dulles, mare bogătaș american și printre altele și ministru de externe al Statelor Unite, se găsește un grafic de un fel neobișnuit. Pe acest grafic sînt înșirate bună parte din țările Europei apusene și în dreptul fiecărei țări este indicat termenul pînă cînd parlamentul respectiv trebuie să ratifice acordurile de la Paris. Dar termenele indicate în graficul lui Dulles nu au nimic comun cu ceea ce se întîmplă în Europa de apus. Acordurile de la Paris trec prin parlamentele țărilor europene scîrțîind din toate încheieturile. Susținătorii acestor acorduri se lovesc la fiecare pas de noi greutăți. Tărăgănarea rezolvării definitive a problemei acordurilor de la Paris, în Franța, constituie un rezultat al faptului că în ultima vreme parlamentul francez a început din nou să șovăie, datorită creșterii puternice a mișcării populare împotriva militarizării Germaniei apusene. De asemeni, neînțelegerile dintre Germania apuseană și Franța în problema Sarului contribuie în mod direct la creșterea șovăielilor în rîndurile deputaților francezi.

La toate acestea se adaugă și faptul că jumătate din membrii Consiliului Republicii trebuie să fie realeși în cursul acestui an și pentru a nu-și pierde încrederea maselor, ei inclină să mai trimită odată acordurile de la Paris în discuția Adunării Naționale. Și bineînțeles că cercurile conducătoare franceze și mai marii lor din S.U.A., care știu cît s-au chinat pînă au văzut strecurate acordurile de la Paris prin Adunarea Națională, sînt îngrijorate de posibilitatea reînțepirii întregului joc și după cîte se întrezărește, nici noul angajat al domnului Dulles, primul ministru de azi al Franței, Edgar Faure, nu-i poate asigura îndeplinirea faimosului său grafic, cu tot zelul pe care îl depune sluga de la Paris.

ȘTIRI DE PESTE HOTARE

BERLIN. — La 26 februarie, în orașul Leipzig din R.D. Germană, a fost deschis oficial Tîrgul Internațional de Primăvară din 1955. La solemnitatea deschiderii au participat membrii ai guvernului Republicii Democrate Germane și numeroși oaspeți sosiți din alte țări. Printre oaspeții de onoare a fost și A. I. Mikoian, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., șeful delegației guvernamentale sovietice la Tîrgul de la Leipzig.

Este probabil că Dulles a trecut pe graficul său în dreptul cuvîntului Bundestag (parlamentul vest-german), indicația: ratificat. Fiindcă știut este că majoritatea reacționară din Bundestag a obținut ratificarea. Dar este un lucru clar ca lumina zilei că aceste acorduri nu vor căpăta niciodată putere de lege, fiindcă au un dușman de moarte: poporul german. Chiar dacă pe graficul lui Dulles nu există o rubrică rezervată popoarelor, totuși acestea și vor arăta că acest grafic poate, și va fi, transformat prin voința lor într-un simplu petec de hirtie.

Poporul german nu mai vrea ca omenirea să-i rostească numele alături de cele ale unor generali călăi, incendiatori de crașe, ucigași de mame și copii. Fiecare german cinsti vrea ca țara sa să fie reprezentată prin savanți și muzicieni de vază, printr-o economie și cultură înaintată. Iată de ce Apelul adresat popoului german de către Camera Populară a R.D. Germane are un larg ecou în rîndurile a milioane de germani cinstiți.

Oamenii cinstiți din Germania vor da viață Apelului, organizînd un referendum popular, prin care se vor pronunța pentru reunificarea pașnică a Germaniei pe calea unor alegeri libere, împotriva acordurilor de la Paris. Răspunsul pe care poporul german îl va da la acest referendum nu este prevăzut pe graficul domnului Dulles. Dar acest răspuns va demonstra că acordurile de la Paris nu se pot baza pe carnea de tun ațit de mult visată de imperialiștii americani, adică pe poporul german. Este bine să-i amintim ministrului de externe american un vechi proverb românesc, care cu toate că nu vorbește de graficele sale, spune totuși că socotelile de acasă nu se prea potrivesc cu cele din tîrg. Cam tot așa stau lucrurile cu graficul lui Dulles și popoarele europene.

NOTE POLITICE

BAZE MILITARE în locurile ogoare

La marginea satului a oprit o mașină. Din ea sarjos doi militari americani. Scrutează cu privirea terenul care se întinde în fața lor și își semnează ceva pe o hirtie. Apoi mașina pornește cu toată viteza. Peste cîteva zile, pe ogourile înșămîntate cu griu, secară sau cariofi, tancuri, tractoare și alte mașini au trecut la „curățirea” terenului, prefăcîndu-l în bază militară. Nimeni n-a putut să se împotrivescă. Americani sînt ca la ei acasă în Germania apuseană și guvernul lui Adenauer se străduiește să nu iasă din cuvîntul stăpînitorilor săi de peste ocean.

Întîmplări asemănătoare se pot întîlni adesea prin

satele Germaniei apusene. Mii de hectare de pămînt sînt luate țăranilor cu forța de trupele de ocupație ale puterilor apusene. Ei folosesc aceste terenuri pentru construirea de poligoane, de tabere militare, depozite de armament și aerodromuri. Auriuțiile de ocupație apusene au confiscat de la țăranii un milion hectare, dintre care 500.000 numai pămînt arabil. Pentru construirea de aerodromuri și cazărmi s-au confiscat peste 170.000 hectare de pămînt arabil. 500.000 țărani din Germania apuseană și-au părăsit casele, luînd drumul orașelor, în căutare de lucru. Aici negăsind de lucru, sporesc numărul mare al șomerilor. Mulți dintre ei își părăsesc defînii o patrie, stabilindu-se în alte țări.

Schimb de păreri sau amestec grosolan?

TOKIO. — După cum se știe, primul ministru al Japoniei, Hatoyama, și a manifestat dorința de a restabili legături diplomatice și economice cu U.R.S.S. Desigur că acest lucru nu le este pe plac guvernanților din Statele Unite. După cum anunță un corespondent al unui ziar american, guvernul S.U.A. a hotărît să invite pe primul ministru al Japoniei, Hatoyama, sau pe ministrul de externe al acestuia, în vederea unui „schimb de păreri cu privire la tratatul sovieto-japonez”. Oamenii politici spun că această hotărîre a guvernului american este un amestec al acestuia în tratativele Japoniei cu U.R.S.S.

CRONICĂ rimată

Artiștii lui Bozeșan

Da, tristețea e un chin!...
Dar când ai un cor, echipă,
Și-un director de cămin,
Veselia se-nfiripă...

Indemnat de-aceste toate
Și... de-un fapt ce nu se spune,
Tudor Bozeșanu poate
Și-a luat saptele drept bune.
Cum treceau prin sat ursari
Și cîntau cu foc pe uliși,
Urșii imboldind din suliiși
Că-ți venea să cînți, să sari
Și cum încă-n Bierlan
N-au mai fost serbări de-un an,
Ce și-a zis?
Ia hai să fac
O serbare clasa-ntii...
Că-i cu urși sau cu flăcăi
E tot una, tot un drac.

Și se dele sfoură-n sat
Că-i serbare
Cu haz mare
Și că prețul s-a fixat
Doar trei lei de fiecare...
Seară? Scrișnei de podele,
Țipăt de femei și babe,
Urși cu lanțurile grele

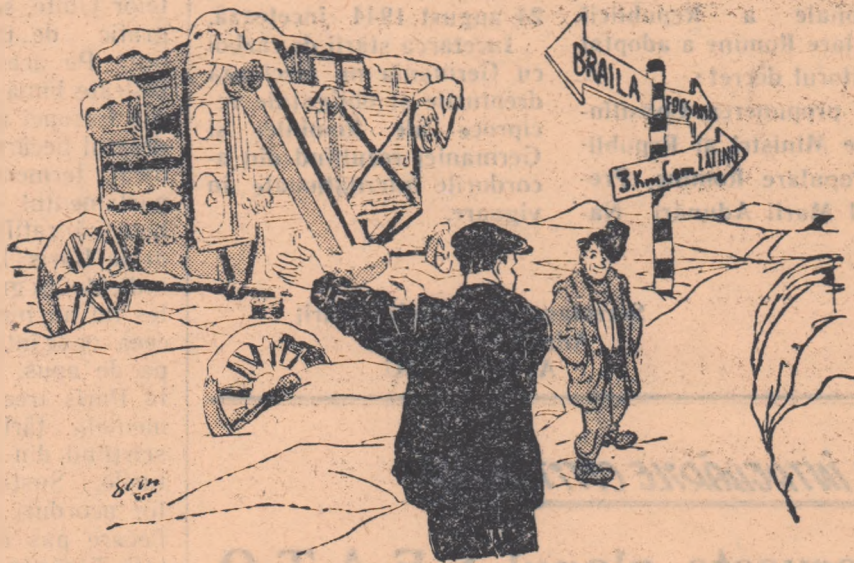
Tropotind în două labe.
Tobe, urlete, scandal,
Unul dintre cei ce vin
Zice — Cum de nu-i și vin
La căminul cultural?...

...Spurte-n sine Bozeșan:
„Uite-așa se scoate-un ban.
Dacă astăzi nu mi-a curs
Cît de cît tot mi-a picat.
Fraților, veniți la urs
Dați trei lei, dar nu-i păcat!”

Unii nu-i aud discursul
Zic cu vorbe-ntrețaiate
Un așa director, frate,
Bine-ar fi... să plimbe ursul.

Ion Gheorghe

Din toamna anului 1954 stă în cîmp, stricată, o batoză de la S.M.T. Traianu, raionul Brăila.

— Bine tovarășe, vrei s-o lași aici pînă la primăvară?
— Dar cum vrei s-o duc fără roată?

După o corespondență trimisă de Gh. Burlacu

Scrisorile lui Ilie Poznașu

(39)

Judecînd după situațiile trimise la raion, la S.M.T. Codăești, regiunea Iași, s-ar fi ținut 22 lecții profesionale cu 48 tractoriști. Am prins eu însă o șoaptă cu nă că lecțiile au fost 11 de toate, iar participanți numai cîțiva. De aceea, l-am căutat în grabă pe director și l-am luat din scurt:

— Mi se pare că ați cam umflat cifrele despre cursurile cu tractoriștii!

— Nu-i adevărat! sare directorul. — Ce e scris, e sfînt. N-ai decît să stai la o lecție și-ai să vezi.

A doua zi vîr capul pe ușa sălii de curs. Erau vreo 5—6 tractoriști. În schimb văd afară un grup de oameni, mai mult tineri. Vorbeau despre tractoare. Aflu eu cine sînt oamenii ceia și-i poftesc înăuntru, în sală. Apoi mă duc la director și-l întreb:

— Ei, frățioare, ce facem? Ai zis să stau la o lecție.

Ingrijorat, directorul se uită pe fereastră în sală. Cînd vede că-i aproape plină, începe să mă îmbie, zîmbind:

— Poftim Poznașule! Poftim, să te convingi.

Nici prin gînd nu-l trecuse că oamenii ceia îi adunasem eu. Directorul prinde a întreba pe cite unul:

— Poți dumneata să-mi spui ce faci cînd ți se înfundă țeava la motor?

— Mă iei pe ocolite — zice omul. — Vrei să spui cînd mi se înfundă nasul? Beau un vin fierț cu ardei și gata.

— Ia ascultă, mă, că nici nu te cunosc. Ce-ai făcut pînă acum? — sare directorul.

— De, ca omul; cu treburile pe-acasă. Am cărat bălegar la cîmp.

Văzînd că n-o scoate la capăt, se întoarce, roșu ca racul, către altul:

— Spune tu, s-audă și Poznașu: ce faci cînd nu-ți mai merge motorul?

— Tot în pilde mă iei — răspunde omul. — Ce să fac? Stau ia pat și beau ceaiuri pînă mi se drege.

— Ia ascultați mă! strigă directorul. — Hal de tractoriști sînteți voi?

— Păi cine-a zis că sîntem tractoriști! — răspund cîțiva rîzînd. — Am intrat în sala asta fiindcă ne-a poftit Poznașu. Noi sîntem întovărășiții dintr-o comună vecină. Veniserăm să facem contract pentru tractoare. Acum ne-am luminat. O să mergem la alt S.M.T., că pe voi, după cum vedem că v-ați pregătit, nu știm dacă vă vor ține curelele să ne arăți cum trebuie.

Intr-un SAC

În comunele Stîlpu, Costești, Lipia, raionul Buzău tehnicienii agricoli nu se îngrijesc de condiționarea semințelelor.

E sfîrșit de făurar.
Părășiți într-un hambar
Stau vreo cîțiva saci de grîu.
Liniște. Într-un tîrziu
Dintr-un sac un bob suspină:
„Doar grăunțe de neghină
Mă-nconjoară; nu mai pot!
Simt cum ard. Un foc sînt tot.”
„Ce-ndrăznești! l-auzi vecină
Cum îmi caută pricină
— Țipă o neghină mică —
După dînsul, va să zică,
Eu n-am dreptul să trăiesc.”
„Nu! Ai sușletul cînesc
— Zice bobul răgușit —
Uite, ne-ați înăbușit.
Stăm aici, neselectate,
Și campania-n ușă bate.
Mă întreb ce rod vom da?”
„Lasă, nu te vîita.
Ești cam plin de îngîmfare,
Parcă n-am fi surioare.
Și-apoi, uite ce-o să-ți spun:
Agronomul e om bun,
Ne iubeste deopotrivă:
Doar formăm o colectivă.
Curînd fi-vom semănați
Și-om rodi îmbrățișați.”

...Dintr-un colț, un plug stricat,
A spus tare, răspicat:
„De cînd lumea știu pricina:
Grîul n-a iubit neghina,
Dar pe-aceia, măi bădie,
Altă lege fu să fie:
Agronomul, măi nepoate,
Cu neghina este frate”.

ION RUȘ

O problemă simplă

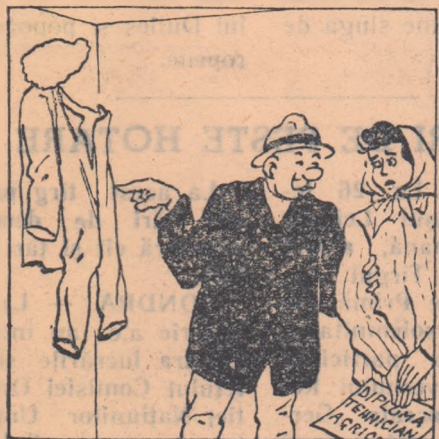
Enunțul: se știe că inginerul agronom Ștefan Elena răspunde de un ciclu de lecții agrrotehnice care trebuiau ținute cu sătenii din comuna Romanești, raionul Craiova. Se mai știe că din noiembrie anul trecut și pînă în februarie anul acesta sînt 15 săptămîni.

Se cere să se afle: cite lecții s-au ținut? Cîți țărani muncitori au participat la lecții și cum a răspuns tovarășa Ștefan Elena?

Rezultatul e simplu: două lecții, trei elevi, iar Ștefan Elena a răspuns de nota.. UNU.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (38)

Desen: C. Florian
Text: St. Filip

Fata:

— De la cîmp m-au alungat;
Cică dinșii vor băiat.

Moș Ardei:

— Stai să vezi ce-o să le joc:
Mj te tac băiat pe loc.

Moș Ardei:

— Băiat strașnic v-am adus,
Mai aveți ceva de spus?

Cel din brigadă:

— Acu' da, o să lucrăm
Fiîndcă știm pe ce contăm.

Vorbitorul:

— V-am chemat ca să vă spu
Că tot meritul e-al lui.
De cînd l-a adus Ardel
A dus muncă cu temel.

Moș Ardei:

— Stați cu gurile căscate,
Lubenițe incuiatel
Agronomul lăudat,
Este fată, nu băiat.